

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-162-02

Druk nr 966
Warszawa, 2 października 2002 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o pracy na morskich statkach handlowych
wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych,**

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie
polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Infrastruktury.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o pracy na morskich statkach handlowych.

Art. 1. W ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o pracy na morskich statkach handlowych (Dz. U. Nr 61, poz. 258, z 1994 r. Nr 113, poz. 547, z 1998 r. Nr 113, poz. 717 oraz z 2000 r. Nr 109, poz. 1156) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art.11. 1. Książeczkę żeglarską wystawia się na wniosek:

- 1) marynarza lub rybaka,
- 2) osoby posiadającej udokumentowane, ukończone szkolenia dotyczące bezpieczeństwa stopnia podstawowego w zakresie określonym w Międzynarodowej konwencji o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht, 1978, sporządzonej w Londynie dnia 7 lipca 1978 r. (Dz.U. z 1984 r. Nr 39, poz. 201 i 202 oraz z 1999 r. Nr 30, poz. 286),
- 3) innej osoby, jeżeli pozostaje ona z armatorem w stosunku pracy na statku,
- 4) ucznia szkoły morskiej, w celu odbycia praktyki pływania określonej programem nauczania szkoły.

2. Za wystawienie książeczki żeglarskiej pobiera się opłatę.” ;

2) w art. 12 w ust. 1 w pkt 1 po wyrazach „marynarza lub rybaka” dodaje się wyrazy „oraz osoby, o której mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2” ;

3) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art.16. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych i ministrem właściwym do spraw zagranicznych, kierując się postanowieniami umów i przepisów międzynarodowych w zakresie dokumentów tożsamości marynarzy, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór książeczki żeglarskiej,
- 2) tryb wystawiania, wymiany i unieważniania książeczki żeglarskiej oraz rodzaj dokonywanych w niej adnotacji urzędowych i wpisów, a także sposób i tryb ich dokonywania,
- 3) wysokość pobieranych przez urząd morski opłat za wystawienie książeczki żeglarskiej.” ;

4) w art. 19 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, kierując się wymaganiami wynikającymi z wiążącej Rzeczpospolitą Polską w tym zakresie umowy międzynarodowej, określi, w drodze rozporządzenia, wzór listy załogi statku oraz sposób jej wystawiania i dokonywania w niej wpisów.” ;

5) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. 1. Statek powinien posiadać załogę, której liczebność i kwalifikacje zawodowe, a także warunki zdrowotne, zapewniają bezpieczną i higieniczną pracę, prawidłową obsługę urządzeń statku i ładunku, należytą obsługę załogi i pasażerów oraz umożliwiają przestrzeganie przepisów o czasie pracy na statku.

2. Armator, w uzgodnieniu ze związkami zawodowymi, określa skład liczebny i zawodowy załogi statku, umożliwiając spełnienie wymagań określonych w ust. 1, a także sposób

uzupełniania tego składu w podróży morskiej statku, jeżeli w czasie jej trwania nastąpiło jego zmniejszenie.

3. Armator zapewnia przeszkolenie medyczne kapitana i załogi w zakresie stosowania środków ratunkowych i medycznych, zgodnie z wymaganiami międzynarodowymi, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2.
4. Armator jest obowiązany zapewnić zaopatrzenie statku w środki medyczne, wyposażenie szpitali i apteczek okrętowych oraz opiekę medyczną na statku, zgodnie z wymaganiami, o których mowa w ust. 5.
5. Minister właściwy do spraw zdrowia, kierując się szczególnym charakterem pracy na morskich statkach handlowych oraz wymaganiami wynikającymi z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) warunki zdrowotne wymagane od osób wykonujących pracę na statku oraz tryb orzekania o zdolności do wykonywania tej pracy,
 - 2) rodzaje i częstotliwość profilaktycznych badań lekarskich osób wykonujących pracę na statku,
 - 3) wymagania dotyczące wyposażenia apteczek okrętowych w odpowiednie rodzaje i ilości środków farmaceutycznych, sprzętu i środków medycznych oraz zasad ich przechowywania, ewidencji, wymiany i kontroli,
 - 4) wymagania dotyczące wyposażenia szpitali okrętowych i zatrudniania lekarzy okrętowych,
 - 5) wymagania dotyczące wyposażenia środków ratunkowych w apteczki,

- 6) szczegółowe zasady i warunki udzielania drogą radiową konsultacji medycznej kapitanowi statku przez właściwą jednostkę służby zdrowia,
 - 7) warunki, tryb oraz organy upoważnione do przeprowadzania kontroli zaopatrzenia medycznego statków,
 - 8) wymagania dotyczące programu, zakresu i częstotliwości szkolenia medycznego kapitana i załogi statku, z uwzględnieniem wytycznych Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO).
6. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw pracy oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia, ze względu na szczególne warunki pracy na statkach rybackich, określi, w drodze rozporządzenia, wymagania higieniczne i zdrowotne na statkach rybackich, mając na uwadze wymogi w zakresie konstrukcji i wyposażenia statków rybackich, sprzętu ratowniczego, szkolenia załóg i ratowania życia.”;

- 6) w art. 45 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Armator jest obowiązany zapewnić na statku pomieszczenia załogi odpowiednie do liczby zatrudnionych pracowników.

3. Armator jest obowiązany utrzymywać statek, jego wyposażenie i znajdujące się w nim pomieszczenia w stanie zapewniającym bezpieczne i higieniczne warunki pracy i wypoczynku po pracy.” ;

- 7) art. 57 otrzymuje brzmienie:

- „Art.57. 1. Czas pracy na statku nie może przekraczać przeciętnie 40 godzin, a w strefie tropikalnej i polarnej 30 godzin, w pięciodniowym tygodniu pracy, w okresie rozliczeniowym nie przekraczającym sześciu miesięcy.
2. Czas pracy na statku będącym w morzu nie może przekraczać 56 godzin w siedmiodniowym tygodniu pracy, a dla pracowników nie pełniących wacht - 46 godzin w sześciodniowym tygodniu pracy oraz 12 godzin na dobę.
3. Z uwagi na szczególny charakter pracy na morskich statkach handlowych ustala się, że:
- 1) minimalny czas wypoczynku nie może być krótszy niż 72 godziny na tydzień oraz 10 godzin na dobę,
 - 2) dobowy czas wypoczynku nie może być dzielony na więcej niż dwie części, z których jedna nie może być krótsza niż 6 godzin, a przerwa między nimi nie może być dłuższa niż 14 godzin,
 - 3) czas, w którym odbywają się zbiórki załogi, ćwiczenia przeciwpożarowe i ratownicze oraz inne ćwiczenia wymagane przepisami umów i przepisów międzynarodowych oraz ustawodawstwa krajowego, wlicza się do czasu pracy na statku,
 - 4) młodociani zatrudnieni na statku w celu nauki zawodu nie mogą wykonywać pracy w godzinach nocnych (okres dziewięciu kolejno po sobie następujących godzin, włączając w to czas między godziną 0.00 a godziną 5.00),
 - 5) osoby poniżej 16 roku życia nie mogą wykonywać pracy na statku.

4. Praca ponad 40 godzin tygodniowo, a w strefie tropikalnej i polarnej ponad 30 godzin tygodniowo, w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w ust. 1, jest pracą w godzinach nadliczbowych.
5. Na statku prowadzi się ewidencję czasu pracy, czasu pracy w nocy i czasu wypoczynku po pracy dla każdego pracownika. Ewidencję prowadzi się w języku polskim i angielskim.
6. Ewidencja czasu pracy, o której mowa w ust. 5, jest jawna. Pracownik otrzymuje kopię zapisów dotyczących jego osoby potwierdzoną podpisem kapitana lub osoby przez niego upoważnionej.
7. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji i wzór formularza do dokonywania zapisów czasu pracy, pracy w nocy oraz wypoczynku pracowników, mając na uwadze konieczność dokonywania rozliczeń, o których mowa w ust. 1, a także wymagania wynikające z wiążących Rzeczpospolitą Polską w tym zakresie umów międzynarodowych.” ;

8) dodaje się art. 57a w brzmieniu:

- „Art.57a. 1. Na statkach są przeprowadzane inspekcje warunków pracy i życia na statku przez organy inspekcyjne, w zakresie i zgodnie z procedurami określonymi przepisami o bezpieczeństwie morskim oraz przepisami o Państwowej Inspekcji Pracy i przepisami o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.
2. Organami inspekcyjnymi, o których mowa w ust.1, są dyrektorzy właściwych urzędów morskich, organy Państwowej Inspekcji Pracy, organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej, a za granicą konsulowie.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb wykonywania kontroli przestrzegania przepisów o czasie pracy i wypoczynku pracowników na statku, mając na względzie szczególny charakter pracy na morskich statkach handlowych oraz wymagania wynikające z wiążących Rzeczpospolitą Polską w tym zakresie umów międzynarodowych.” ;

9) w art. 58 w ust. 1 wyrazy „może być przedłużony do 12 godzin na dobę i 84 godzin na tydzień” zastępuje się wyrazami „może być przedłużony do 14 godzin na dobę i 72 godzin na tydzień” ;

10) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. Pracownik nie może odmówić wykonywania pracy w czasie planowego czasu wypoczynku w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa statku, pasażerów, załogi lub ładunku, jak również w razie konieczności udzielenia pomocy innemu statkowi lub rozbitkom.” ;

11) w art. 67 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) 20 dni roboczych po roku pracy,” ;

12) art. 94 otrzymuje brzmienie:

„Art. 94. 1. Kto działając w imieniu armatora nie dopełnia ciężącego na nim obowiązku:

1) zaopatrzenia statku w wymaganą ilość żywności oraz w przewidziane normami urządzenia, środki ratunkowe i medyczne,

2) zatrudnienia na statku fachowych pracowników służby zdrowia lub przeszkolenia medycznego kapitana i załogi statku w zakresie stosowania środków ratunkowych i medycznych,

- 3) dokonania we właściwym czasie repatriacji osób do tego uprawnionych,
 - 4) zapewnienia na statku pomieszczeń załogi odpowiednich do liczby zatrudnionych pracowników,
 - 5) utrzymywania statku, jego wyposażenia i znajdujących się w nim pomieszczeń w stanie zapewniającym bezpieczne i higieniczne warunki pracy i wypoczynku po pracy
- podlega karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto wbrew obowiązkowi:

- 1) dopuszcza do zatrudnienia na statku, w składzie jego załogi, pracownika nie posiadającego ważnej książeczki żeglarskiej,
- 2) w czasie podróży morskiej statku zatrudnia na nim pracownika, nie wpisując go na listę załogi tego statku,
- 3) nie udziela pracownikowi przysługującego mu urlopu wypoczynkowego, wyrównawczego lub innych dni wolnych, o których mowa w art. 77, albo bezpodstawnie obniża ich wymiar.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 109, poz. 1156) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Niezależnie od spełnienia wymagań, o których mowa w ust. 1, statek może być dopuszczony do żeglugi tylko wówczas, jeżeli odpowiada wymaganiom w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz warunków sanitarnych, określonym w:

- 1) Konwencji (Nr 92) Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej pomieszczenia załogi na statku (zrewidowanej w 1949 r.),

przyjętej w Genewie dnia 18 czerwca 1949 r. (Dz.U. z 1954 r. Nr 44, poz. 202),

2) Konwencji Nr 133 Międzynarodowej Organizacji Pracy, dotyczącej pomieszczenia załogi na statku (postanowienia uzupełniające), przyjętej w Genewie dnia 30 października 1970 r. (Dz.U. z 1994 r. Nr 107, poz. 512),

3) Konwencji Nr 147 Międzynarodowej Organizacji Pracy, dotyczącej minimalnych norm na statkach handlowych, przyjętej w Genewie dnia 29 października 1976 r. (Dz.U. z 1997 r. Nr 72, poz. 454).” ;

2) w art. 10 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Inspekcje, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. a i art. 9, powinny być poprzedzone kontrolą Państwowej Inspekcji Pracy i Państwowej Inspekcji Sanitarnej pod względem spełnienia wymagań międzynarodowych w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz warunków sanitarnych i zdrowotnych.”.

Art. 3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień zmienionych niniejszą ustawą.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

9-17-iw

UZASADNIENIE

Zadanie dostosowania polskiego prawa w zakresie pracy na morskich statkach handlowych do prawa europejskiego zostało ujęte w dokumencie rządowym Narodowy Program Przygotowania do Członkostwa (NPPC) jako zadanie w obszarze negocjacyjnym „Polityka społeczna i zatrudnienie” koordynowanym przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej.

Znajduje się też wśród zadań nałożonych na Ministerstwo Infrastruktury w Ramowym Planie Pracy Rady Ministrów na 2002 r., jako element realizacji Strategii Gospodarczej Rządu SLD-PSL-UP, w załączniku „Infrastruktura – Klucz do rozwoju” rozdział 7, str. 38. Projekt ustawy jest też objęty „Harmonogramem przyjmowania przez Radę Ministrów ustaw dostosowujących prawo krajowe do prawa Unii Europejskiej” poz. 61.

Z uwagi na to, że proponowana ustawa obejmuje wyłącznie kwestie dostosowania przepisów istniejącej ustawy do prawa europejskiego, nie zostały w niej zamieszczone propozycje w zakresie zmiany dotychczasowego modelu zatrudniania marynarzy, uprawnień pracowniczych i warunków pracy. W IV kwartale 2002 r. zostanie przygotowany projekt nowelizacji przepisów ustawy mający na celu wprowadzenie w krajowej żegludze morskiej systemu zatrudniania marynarzy, jaki obowiązuje w krajach OECD. Projekt ten zostanie przesłany do konsultacji do Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych, a następnie przekazany pod obrady Rady Ministrów.

Propozycje zmian w ustawie o pracy na morskich statkach handlowych:

Art. 1

Pkt 1-2

Projektowane przepisy mają za zadanie dostosowanie m.in. do postanowień Konwencji nr 108 Międzynarodowej Organizacji Pracy w sprawie krajowych dowodów tożsamości marynarzy (Dz.U. z 1994 r. Nr 103, poz. 501) oraz Międzynarodowej konwencji o wymaganiach w zakresie wykszolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia

wacht, 1978, sporządzonej w Londynie dnia 7 lipca 1978 r. (Dz.U. z 1984 r. Nr 39, poz.201). Książeczkę żeglarską wydaje się na wniosek osób, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1-4.

Pkt 3 i 4

Proponuje się nadać nowe brzmienie art. 16 i art. 19 ust. 4. Jest to związane z dostosowaniem obecnie istniejących nazw organów właściwych do przepisów ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 928 z późn. zm) oraz uzupełnienie delegacji ustawowych o wytyczne do wydawanych aktów wykonawczych.

Pkt 5

Projekt zapisów art. 20 jednoznacznie określa, że odpowiedzialność za zarządzanie sprawami opieki zdrowotnej na pokładzie morskiego statku handlowego leży po stronie armatora. Obecnie istniejące obowiązki armatora w tym względzie zostały uzupełnione o przepisy Dyrektywy Rady 92/29/EC z 31 marca 1992 r. w sprawie minimalnych wymagań z zakresu BHP odnoszących się do opieki medycznej świadczonej na pokładach statków.

Z uwagi na to, że ustawa ustala tylko podstawowe zadania w zakresie opieki zdrowotnej na statkach, proponuje się upoważnienie ministra właściwego do spraw zdrowia do wprowadzenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych przepisów Dyrektywy. Rozporządzenie obejmie przepisy dotyczące wymogów zdrowotnych dla marynarzy, badań okresowych, apteczek okrętowych, szpitali okrętowych, poradnictwa radiowego, nadzoru i kontroli itp. Proponowane rozporządzenie pozwoli na implementację do polskiego prawa przepisów ww. Dyrektywy. Delegacja ustawowa zawiera wytyczne do wydania rozporządzenia.

Biorąc pod uwagę fakt, że dotychczasowa ustawa obejmuje problematykę pracy na statkach rybackich oraz z uwagi na specyfikę pracy rybaków morskich, proponuje się upoważnienie się ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia, wymogów BHP i higieniczno-zdrowotnych w odniesieniu do statków rybackich. Rozporządzenie wprowadzi do prawa krajowego przepisy Dyrektywy Rady

Nr 93/103/EC z 23 listopada 1993 r. w sprawie minimalnych wymagań w zakresie bezpieczeństwa pracy i warunków zdrowotnych na pokładach statków rybackich. Delegacja ustawowa zawiera wytyczne do wydania rozporządzenia wykonawczego.

Pkt 6

Proponuje się nadać nową treść przepisowi art. 45 ustawy w celu dostosowania jego treści do wymogów Konwencji nr 92 Międzynarodowej Organizacji Pracy, dotyczącej pomieszczenia załogi na statku (zrewidowanej w 1949 r.), przyjętej w Genewie dnia 18 czerwca 1949 r. (Dz.U. z 1954 r. Nr 44, poz. 202) oraz Konwencji nr 133 Międzynarodowej Organizacji Pracy, dotyczącej pomieszczenia załogi na statku (postanowienia uzupełniające), przyjętej w Genewie dnia 30 października 1970 r. (Dz.U. z 1994 r. Nr 107, poz. 512).

Przepis nakłada na armatora obowiązek zapewnienia członkom załogi morskiego statku handlowego odpowiednich pomieszczeń załogi.

Pkt 7-9

Proponuje się nowelizację art. 57 i 58 ustawy oraz dodanie nowego art. 57a. W art. 57 i 58 wprowadza się przepisy dotyczące wymiaru czasu pracy i pracy w godzinach nadliczbowych ustalone w Dyrektywie Rady 1999/63/WE z 21 czerwca 1999 r. w sprawie układu przyjętego przez Związek Armatorów WE i Federacji Związków Zawodowych Pracowników Transportu UE dotyczącego regulacji czasu pracy marynarzy i w Dyrektywie Rady nr 1999/95/EC w sprawie wdrożenia postanowień dotyczących czasu pracy marynarzy korzystających z portów Wspólnoty, a także postanowienia dotyczące prowadzenia ewidencji czasu pracy, czasu pracy w nocy i czasu wypoczynku pracowników na statku. Ewidencja ta jest odrębna od ewidencji wymaganej przepisami prawa pracy.

W art. 57a proponuje się nowe przepisy dotyczące przeprowadzania przez terenowe organy administracji morskiej, organy Państwowej Inspekcji Pracy oraz organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej inspekcji warunków pracy i życia na statku oraz warunków higienicznych i sanitarnych. Pozwoli to na wprowadzenie do prawa polskiego przepisów Dyrektywy Rady nr 95/21/EC z 19 czerwca 1995 r. dotyczącej wprowadzenia, w stosunku do statków korzystających z portów Wspólnoty i pływających po wo-

dach pozostających pod jurysdykcją Państw Członkowskich, międzynarodowych norm w zakresie bezpieczeństwa statków, zapobiegania zanieczyszczeniom, a także warunków życia i pracy na statku (kontrola państwa portu).

Pkt 10

Proponuje się nadanie nowego brzmienia art. 63 regulującego sprawę dotyczące sytuacji, w których pracownik nie może odmówić wykonywania pracy w czasie planowego czasu wypoczynku. Są to przede wszystkim sytuacje zagrożenia bezpieczeństwa statku, pasażerów, załogi lub ładunku, a także konieczność udzielenia pomocy innemu statkowi lub rozbitkom. Czas ten będzie traktowany jako godziny nadliczbowe w myśl proponowanego przepisu ust. 4 art. 57. Zapis art. 63 w proponowanym brzmieniu ma na celu uwzględnienie postanowień Dyrektywy Rady nr 1999/63/EC z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie Umowy dotyczącej organizacji czasu pracy marynarzy zawartej między Stowarzyszeniem Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA) i Federacją Związków Zawodowych Transportowców w Unii Europejskiej (FST) wraz z załącznikiem: Europejski Układ w sprawie organizacji czasu pracy marynarzy.

Pkt 11

Proponuje się wprowadzenie nowego przepisu określającego wymiar urlopu wypoczynkowego marynarzy po roku pracy, zgodnego z postanowieniami Dyrektywy Rady nr 1999/63/EC z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie Umowy dotyczącej organizacji czasu pracy marynarzy zawartej między Stowarzyszeniem Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA) i Federacją Związków Zawodowych Transportowców w Unii Europejskiej (FST) wraz z załącznikiem: Europejski Układ w sprawie organizacji czasu pracy marynarzy. Oznaczać to będzie zwiększenie wymiaru przysługującego po roku pracy urlopu wypoczynkowego z 18 do 20 dni. Zakłada się, że należny płatny urlop wypoczynkowy nie będzie zastępowany ekwiwalentem pieniężnym w czasie trwania stosunku pracy na statku. Będą tu miały zastosowanie przepisy Kodeksu pracy.

Pkt 12

Proponuje się nadanie nowego brzmienia art. 94 regulującego odpowiedzialność armatora za niedopełnienie obowiązków dotyczących opieki zdrowotnej, warunków pracy i pomieszczenia załogi.

Art. 2

Proponuje się nowelizację ustawy z dnia 9 listopada 2000r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 109, poz. 1156) mającą na celu dostosowania jej treści do wymogów Konwencji nr 92 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej pomieszczenia załogi na statku (zrewidowanej w 1949 r.), przyjętej w Genewie dnia 18 czerwca 1949 r. (Dz.U. z 1954 r. Nr 44, poz. 202) i Konwencji nr 133 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej pomieszczenia załogi na statku (postanowienia uzupełniające), przyjętej w Genewie dnia 30 października 1970 r. (Dz.U. z 1994 r. Nr 107, poz. 512).

Armator będzie zobowiązany do zapewnienia, aby nowo budowane dla niego statki były wykonywane wg projektów uwzględniających wymagania bezpieczeństwa i higieny pracy, a także warunków sanitarnych i socjalnych.

Zgodność projektu z wymogami międzynarodowymi będzie badana przez organy Państwowej Inspekcji Pracy i Państwowej Inspekcji Sanitarnej zgodnie z odrębnymi przepisami.

Art. 3

Przewiduje się, że do czasu wydania aktów wykonawczych wynikających z ustawy, dotychczasowe akty wykonawcze zachowają moc obowiązującą.

Art. 4

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Wejście w życie proponowanej ustawy nie spowoduje dodatkowych wydatków z budżetu państwa. Urzędy morskie (kontrola państwa portu) oraz organy Państwowej

Inspekcji Pracy i Państwowej Inspekcji Sanitarnej będą wykonywały zadania wynikające z proponowanej ustawy w ramach posiadanych limitów wydatków i zatrudnienia.

9-18-iw

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Cel wprowadzenia regulacji

Celem proponowanej ustawy jest wyłącznie dostosowanie przepisów obowiązującej obecnie ustawy o pracy na morskich statkach handlowych do przepisów prawa Unii Europejskiej.

Natomiast propozycje zmian systemu zatrudnienia marynarzy, modelu stosunku pracy na statkach i uprawnień pracowniczych zostaną przedstawione w odrębnej nowelizacji ustawy o pracy na morskich statkach handlowych, w ramach pakietu ustaw związanych z restrukturyzacją sektora żeglugi morskiej, który Ministerstwo Infrastruktury przedstawi Radzie Ministrów w IV kwartale 2002 r. Projekt tej nowelizacji zostanie przesłany wcześniej do Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych.

Proponowana ustawa obejmuje w szczególności zagadnienia:

- 1) warunków zdrowotnych i opieki medycznej świadczonej na pokładach statków morskich,
- 2) bezpieczeństwa i higieny pracy na morzu,
- 3) warunków mieszkaniowych, socjalnych i sanitarnych załóg na statkach,
- 4) organizacji czasu pracy marynarzy,
- 5) inspekcji i kontroli warunków życia i pracy na statkach.

Z uwagi na to, że dotychczasowa ustawa obejmuje również pracowników zatrudnionych na statkach rybackich, projekt ustawy wprowadza również odpowiednią delegację dla ministra właściwego do spraw rolnictwa, do zakresu działania którego należą m.in. sprawy rybołówstwa morskiego.

Wprowadzenie przepisów prawa europejskiego w zakresie pracy marynarzy do przepisów prawa krajowego pozwoli na zrównanie warunków pracy marynarzy zatrudnionych przez polskich armatorów morskich z warunkami pracy, jakie obowiązują na statkach armatorów Unii Europejskiej.

2. Konsultacje

Projekt był w dniu 18 lipca 2002 r. przedmiotem obrad międzyresortowej konferencji uzgadniającej. Uwagi zgłoszone w czasie konferencji dotyczyły:

- 1) uzupełnienia przepisów dotyczących BHP o wymagania higieniczne i zdrowotne,
- 2) uprawnień Państwowej Inspekcji Pracy i Państwowej Inspekcji Sanitarnej w zakresie inspekcji przestrzegania wymogów odnośnie BHP i warunków pracy na statkach w świetle uprawnień inspekcyjnych organów administracji morskiej w zakresie kontroli państwa portu (PSC),
- 3) oceny skutków wprowadzenia ustawy dla budżetu państwa.

Wszystkie uwagi zostały wyjaśnione i uwzględnione w nowym tekście projektu.

W dniu 26 lipca 2002 r. projekt został rozpatrzony przez Zespół Roboczy Komitetu Integracji Europejskiej i uzyskał jego rekomendację.

Proponowana nowelizacja ustawy będzie miała na celu wyrównanie warunków konkurencyjności polskich armatorów na rynku międzynarodowym.

Ponadto należy zwrócić uwagę, że praca na morskich statkach handlowych ma charakter służby, z czym wiąże się specyfika rozwiązań w zakresie ochrony pracy, stosunku pracy marynarza, zagadnień BHP, warunków higieniczno-zdrowotnych, opieki medycznej itd.

Z tych powodów ustawa o pracy na morskich statkach handlowych przewiduje rozwiązania odmienne od stosowanych powszechnie.

3. Zakres oceny skutków regulacji

Ocena objęła zagadnienia podstawowe dla projektu ustawy:

- 1) zgodność projektu z prawem unijnym,
- 2) zagadnienia delegacji ustawowych do wydania aktów wykonawczych.

Ocena zgodności z przepisami prawa Unii Europejskiej miała na celu wyeliminowanie z polskiego prawa pracy na morzu przepisów niezgodnych z prawem europejskim. Z chwilą wejścia Polski do UE powstanie możliwość swobodnego zatrudniania marynarzy z Polski na statkach armatorów europejskich na identycznych zasadach, jakie obowiązują przy zatrudnianiu marynarzy – obywateli państw członkowskich UE. Podobna możliwość zatrudnienia powstanie dla marynarzy z krajów UE w Polsce.

Projekt ustawy upoważnia ministrów właściwych do wydania aktów wykonawczych, które szczegółowo określą przepisy wprowadzające w Polsce rozwiązania unijne. Pozwoli to na pełną implementację prawa europejskiego w zakresie pracy na morskim statku handlowym o polskiej przynależności.

Razem ustawa wraz z aktami wykonawczymi zapewni pełną implementację przepisów Unii Europejskiej w zakresie pracy na morskich statkach handlowych do prawa polskiego.

4. Skutki wprowadzenia regulacji

Ustawa pozwoli na dostosowanie prawa krajowego w zakresie pracy marynarzy na statkach morskich do prawa europejskiego. Skutki jej wejścia w życie dotyczyć będą przede wszystkim krajowych przedsiębiorstw żeglugi morskiej prowadzących międzynarodową żeglugę handlową.

Ustawa obejmie również terenowe organy administracji morskiej w zakresie kontroli państwa portu (PSC), które będą przeprowadzały inspekcję i kontrolę przestrzegania przepisów ustawy. W realizację postanowień ustawy będą też zaangażowane Państwowa Inspekcja Pracy i Państwowa Inspekcja Sanitarna.

Pozytywne skutki wejścia w życie ustawy obejmą bezpośrednio marynarzy – obywateli RP, którzy będą zatrudniani na statkach polskich armatorów. Będą oni korzystali z tych samych zasad ochrony pracy z jakich korzystają marynarze zatrudnieni na statkach armatorów UE.

Wejście proponowanej ustawy nie spowoduje dodatkowych wydatków z budżetu państwa, gdyż wykonywanie kontroli i inspekcji zadań wynikających z ustawy będzie się odbywać w ramach posiadanych przez odpowiednie organy kontrolne urzędów morskich, Państwowej Inspekcji Pracy i Państwowej Inspekcji Sanitarnej, środków finansowych i etatowych.

UZASADNIENIE
DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU
PROJEKTU USTAWY O
ZMIANIE USTAWY O PRACY NA MORSKICH STATKACH HANDLOWYCH

Projektowana ustawa o zmianie ustawy o pracy na morskich statkach handlowych, wprowadza do prawa polskiego przepisy prawa wspólnotowego w zakresie pracy marynarzy, w celu zrównania warunków pracy marynarzy zatrudnionych przez polskich armatorów morskich z warunkami pracy jakie obowiązują na statkach armatorów z Unii Europejskiej.

Na mocy projektowanej ustawy są implementowane do prawa polskiego następujące akty wspólnotowego prawa pochodnego:

- Dyrektywa Rady 1999/63/WE z 21 czerwca 1999 r. w sprawie układu przyjętego przez Związek Armatorów Morskich Wspólnoty Europejskiej (ECMA) i Federację Związków Zawodowych Pracowników Transportu Unii Europejskiej (FST) dotyczącego regulacji czasu pracy marynarzy (Dz. Urz. WE Nr L 167, 02.07.99),
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/95/WE z 13 grudnia 1999 r. w sprawie wdrożenia postanowień dotyczących czasu pracy marynarzy na statkach wpływających do portów Wspólnoty (Dz. Urz. WE Nr L 014, 20.01.2000),
- Dyrektywa Rady 95/21/WE z 19 czerwca 1995 r. dotycząca wprowadzenia, w stosunku do statków korzystających z portów Wspólnoty i pływających po wodach pozostających pod jurysdykcją Państw Członkowskich, międzynarodowych norm w zakresie bezpieczeństwa statków, zapobiegania zanieczyszczeniom, a także warunków życia i pracy na statku (kontrola państwa portu) (Dz. Urz. WE Nr L 157, 07.07.1995),
- Dyrektywa Rady 92/29/WE z 31 marca 1992 r. dotycząca minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w celu zapewnienia wyższego poziomu leczenia na jednostkach pływających (Dz. Urz. WE Nr L 113, 30.04.1992),
- Dyrektywa Rady 93/103/WE z 23 listopada 1993 r. w sprawie minimalnych wymagań z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy na statkach rybackich (trzynasta specjalna dyrektywa w znaczeniu art. 16.1 Dyrektywy Rady 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE Nr L 307, 13.12.93).

Projektowana ustawa reguluje zagadnienia dotyczące warunków zdrowotnych i opieki medycznej świadczonej na pokładach statków morskich, bezpieczeństwa i higieny pracy na morzu,

warunków mieszkaniowych, socjalnych i sanitarnych załóg na statkach, organizacji czasu pracy marynarzy, inspekcji i kontroli warunków życia i pracy na statkach. Rozwiązania te wypływają bezpośrednio z ww. aktów wspólnotowego prawa pochodnego i Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Na gruncie prawa wspólnotowego mocno akcentuje się konieczność wzmocnienia mechanizmów dotyczących ochrony pracownika w środowisku pracy. Ochrona pracy jest jednym z priorytetów Wspólnoty, znajdującym wyraz w wielu podejmowanych przez nią przedsięwzięciach o charakterze prawnym oraz socjalnym. Powyższe działania znajdują obecnie podstawę prawną w art. 136-140 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską, które nakładają na państwa członkowskie obowiązek dążenia do poprawy środowiska pracy.

Należy pozytywnie ocenić zakres wprowadzanych przez projektowaną nowelizację rozwiązań, będących odzwierciedleniem uregulowań zawartych w ww. dyrektywach. Projektowana ustawa upoważnia ministrów właściwych do spraw: gospodarki morskiej, zdrowia i rolnictwa do wydania aktów wykonawczych, które pozwolą na pełną implementację ww. aktów prawa wspólnotowego do prawa polskiego w zakresie ochrony pracownika zatrudnionego na morskim statku handlowym.

W związku z przedstawionym omówieniem, projekt ustawy o zmianie ustawy o pracy na morskich statkach handlowych powinien zostać uznany za projekt dostosowujący polskie prawo do prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy jest również potraktowany priorytetowo w Narodowym Programie Przygotowania do Członkostwa (rozdział 13.2 „Polityka społeczna i zatrudnienie”).

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH**

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Sekt. Min. DH/2908/2002/DPE-im

Warszawa, 19 września 2002 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o pracy na morskich statkach handlowych, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr SP1aj-0403-6/2002), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Celem opiniowanego projektu ustawy jest dostosowanie polskiego prawa w zakresie pracy na morskich statkach handlowych do prawa Unii Europejskiej. Projekt ten należy zanalizować w szczególności pod kątem zgodności z przepisami:
 - Dyrektywy Rady 1999/63/WE z 21 czerwca 1999 r. w sprawie układu przyjętego przez Związek Armatorów Morskich Wspólnoty Europejskiej (ECSA) i Federację Związków Zawodowych Pracowników Transportu Unii Europejskiej (FST) dotyczącego regulacji czasu pracy marynarzy (Dz. Urz. WE Nr L 167, 02.07.99),
 - Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/95/WE z 13 grudnia 1999 r. w sprawie wdrożenia postanowień dotyczących czasu pracy marynarzy na statkach wpływających do portów Wspólnoty (Dz. Urz. WE Nr L 014, 20.01.2000),
 - Dyrektywy Rady 95/21/WE z 19 czerwca 1995 r. dotyczącej wprowadzenia, w stosunku do statków korzystających z portów Wspólnoty i pływających po wodach pozostających pod jurysdykcją Państw Członkowskich, międzynarodowych norm w zakresie bezpieczeństwa statków, zapobiegania zanieczyszczeniom, a także warunków życia i pracy na statku (kontrola państwa portu) (Dz. Urz. WE Nr L 157, 07.07.1995),

- Dyrektywy Rady 92/29/WE z 31 marca 1992 r. dotyczącej minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w celu zapewnienia wyższego poziomu leczenia na jednostkach pływających (Dz. Urz. WE Nr L 113, 30.04.1992),
- Dyrektywy Rady 93/103/WE z 23 listopada 1993 r. w sprawie minimalnych wymagań z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy na statkach rybackich (trzynasta specjalna dyrektywa w znaczeniu art. 16.1 Dyrektywy Rady 89/391/EEG) (Dz. Urz. WE Nr L 307, 13.12.93).

Celem opiniowanego projektu ustawy jest ponadto dostosowanie jej postanowień do następujących Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy:

- Konwencji nr 147 dotyczącej minimalnych norm na statkach handlowych (Dz. U. z 1997 r. Nr 72, poz. 454),
- Konwencji nr 108 w sprawie krajowych dowodów tożsamości marynarzy (Dz. U. z 1994 r. Nr 103, poz. 501),
- Konwencji nr 133 dotyczącej pomieszczenia załogi na statku (Dz. U. z 1994 Nr 107, poz. 512)

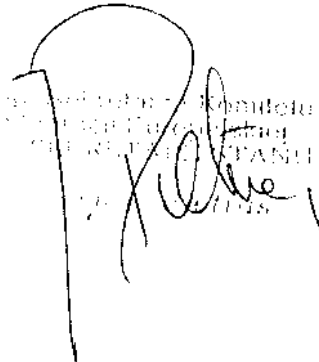
oraz do - Międzynarodowej konwencji o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht, 1978, sporządzonej w Londynie 7 lipca 1978r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 39, poz. 201).

II. Dokumenty Międzynarodowej Organizacji Pracy nie należą do wspólnotowego porządku prawnego - na państwach członkowskich Wspólnoty nie spoczywa zatem obowiązek ich ratyfikacji. Zawieranie umów oraz ratyfikowanie konwencji międzynarodowych jest jednak jednym ze środków o charakterze ogólnym, podejmowanym przez ww. państwa w celu wypełniania zobowiązań wynikających zarówno z poszczególnych postanowień Traktatu, jak i z działań podejmowanych przez organy Wspólnoty.

III. Na gruncie prawa wspólnotowego mocno akcentuje się konieczność wzmocnienia mechanizmów dotyczących ochrony pracownika w środowisku pracy. Ochrona pracy jest jednym z priorytetów Wspólnoty, znajdującym wyraz w wielu podejmowanych przez nią przedsięwzięciach o charakterze prawnym oraz socjalnym. Powyższe działania znajdują obecnie podstawę prawną w art. 136-140 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską, które nakładają na państwa członkowskie obowiązek dążenia do poprawy środowiska pracy.

- IV. Należy pozytywnie ocenić zakres wprowadzanych przez projektowaną nowelizację rozwiązań, będących odzwierciedleniem uregulowań zawartych w ww. dyrektywach. Z uwagi na fakt, iż omawiany projekt ma na celu dostosowanie przepisów ustawy o pracy na morskich statkach handlowych do prawa Unii Europejskiej, pełna transpozycja postanowień ww. dyrektyw jest wskazana.
- V. Pragnę również podkreślić, iż zmiany wprowadzone do obecnej wersji projektu ustawy realizują zawarte w Dyrektywie Rady 1999/63/WE wymagania dotyczące wymiaru czasu pracy, minimalnego czasu wypoczynku oraz prawidłowo określają sytuacje, w których kapitan może tymczasowo zawiesić stosowanie regulacji dotyczących czasu pracy.
- VI. **W konkluzji stwierdzam, że projekt ustawy o zmianie ustawy o pracy na morskich statkach handlowych jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.**

Z poważaniem,

Przewodniczący Komitetu
Gospodarczego i Przemysłowego
SEjmiku RP

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Marek Pol
Wicepremier Rady Ministrów
Minister Infrastruktury

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY**

z dnia

**w sprawie wzoru książeczki żeglarskiej, trybu jej wystawiania,
wymiany i unieważniania, rodzaju dokonywanych w niej adnotacji urzędowych
i wpisów, a także sposobu i trybu ich dokonywania oraz wysokości opłat
za jej wystawienie.**

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o pracy na morskich statkach handlowych (Dz. U. Nr 61, poz. 258, z 1994 r. Nr 113, poz. 547, z 1998 r. Nr 113, poz. 717, z 2000 r. Nr 109, poz. 1156 oraz z 2002 r. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór książeczki żeglarskiej oraz jej opis;
- 2) tryb wystawiania, wymiany i unieważniania książeczki żeglarskiej oraz rodzaj dokonywanych w niej adnotacji urzędowych i wpisów, a także sposób i tryb ich dokonywania;
- 3) wysokość pobieranych przez urząd morski opłat za wystawienie książeczki żeglarskiej.

§ 2. Ustala się wzór książeczki żeglarskiej, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. Książeczkę wydaje dyrektor urzędu morskiego właściwy ze względu na adres zameldowania osoby ubiegającej się o wydanie książeczki lub ze względu na siedzibę armatora, u którego osoba ubiegająca się o wydanie książeczki jest zatrudniona albo ma zostać zatrudniona - na jej pisemny wniosek.

§ 4. Do wniosku o wydanie książeczki żeglarskiej należy załączyć:

- 1) dokument stwierdzający posiadanie kwalifikacji zawodowych (świadectwo kwalifikacyjne lub dyplom), pismo od armatora krajowego i umowę o pracę albo świadectwa ukończenia szkoleń dotyczących bezpieczeństwa stopnia podstawowego;
- 2) wypełniony kwestionariusz paszportowy ze zdjęciem potwierdzony przez wydział paszportów;
- 3) świadectwo o stanie zdrowia, stwierdzające zdolność do pracy na statkach, wystawione przez uprawnionego lekarza;
- 4) 2 aktualne fotografie o wymiarach 3,5 x 4,5 cm;
- 5) dowód wniesienia odpowiedniej opłaty za wydanie książeczki żeglarskiej;
- 6) do wglądu dokument tożsamości.

§ 5. Przed wystawieniem książeczki żeglarskiej urząd morski zasięga opinii właściwego organu administracji, czy wobec osoby, której ma być wystawiona książeczka nie zachodzą okoliczności określone w art. 13 ust. 1 pkt 2 lit. d) ustawy.

§ 6. 1 Wystawiając książeczkę żeglarską należy:

- 1) przytwierdzić fotografię posiadacza na drugiej stronie okładki i opatrzyć ją w prawym dolnym rogu odciskiem suchej pieczęci tłoczonej urzędu morskiego;
- 2) wypełnić czarnym tuszem rubryki na drugiej stronie okładki i na pierwszej stronie książeczki;
- 3) przyłożyć na pierwszej stronie pieczęć urzędu morskiego oraz umieścić obok niej podpis dyrektora urzędu morskiego lub osoby przez niego upoważnionej;
- 4) przytwierdzić na trzeciej stronie okładki świadectwo zdrowia.

2. Książeczka żeglarska powinna być opatrzona numerem ewidencyjnym na pierwszej i czwartej stronie okładki oraz na wszystkich nieparzystych stronach.

§ 7. 1. W książeczce dokonuje się następujących wpisów i adnotacji urzędowych:

- 1) o poprzednich książeczkach żeglarskich i zmianach adresu zameldowania posiadacza książeczki;
- 2) o kwalifikacjach zawodowych posiadacza książeczki uprawniających do pracy na statkach handlowych;
- 3) dotyczących danych o statku i zatrudnieniu na statku;
- 4) dotyczących czasu podróży.

2. Każda adnotacja urzędowa lub wpis dokonywane po wydaniu książeczki żeglarskiej, powinny być opatrzone datą i podpisem uprawnionej osoby:

- 1) wpisów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, dokonuje dyrektor urzędu morskiego lub osoba przez niego upoważniona;
- 2) wpisów, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, dokonuje armator, kapitan statku lub inna osoba upoważniona przez armatora;
- 3) wpisów za granicą dokonuje konsul Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Wpisy, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, dokonane po wydaniu książeczki, powinny być opatrzone datą, odciskiem pieczęci urzędu morskiego i podpisem dyrektora urzędu lub uprawnionej przez niego osoby.

4. Wpisy, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, dokonywane przez kapitana statku, powinny być opatrzone datą i podpisem kapitana oraz urzędową pieczęcią.

5. Wpisy i adnotacje powinny być wykonane starannie, czytelnym pismem bez używania skrótów. Wpisanych wyrazów nie wolno poprawiać lub czynić nieczytelnymi. Pomyłki prostuje się przez przekreślenie błędnego tekstu w sposób pozwalający na jego odczytanie i wpisanie obok prawidłowego tekstu.

§ 8. 1. W celu dokonania wymiany książeczki na nową posiadacz książeczki składa do dyrektora urzędu morskigo, który ją wydał, z zastrzeżeniem ust. 3, pisemny wniosek o jej wymianę.

2. Książeczka żeglarska podlega wymianie na nową:

- 1) w razie jej uszkodzenia w stopniu utrudniającym posługiwanie się nią;
- 2) w razie zmiany imienia lub nazwiska jej posiadacza;
- 3) jeżeli brak w niej miejsca na dokonanie wymaganych wpisów.

3. W razie wymiany książeczki na nową dyrektor urzędu morskigo dokonuje na drugiej stronie okładki książeczki odcisk prostokątnego stempla o wymiarach 9 x 3 cm w kolorze czerwonym, o treści "ANULOWANO" i zwraca książeczkę jej posiadaczowi.

4. W razie utraty książeczki jej posiadacz zawiadamia o tym dyrektora urzędu morskigo, który wydał książeczkę, oraz składa pisemne oświadczenie wyjaśniające przyczyny jej utraty. Okoliczności przedstawione w oświadczeniu powinny być potwierdzone przez właściwy organ lub armatora.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, dyrektor urzędu wydaje nową książeczkę osobie ubiegającej się o jej wydanie na jej pisemny wniosek.

6. Dyrektor urzędu morskigo wydaje nową książeczkę w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1 albo ust. 5.

§ 9. 1. Z chwilą wydania decyzji o unieważnieniu książeczki żeglarskiej z przyczyn, o których mowa w art. 15 ustawy, dyrektor urzędu morskigo wzywa posiadacza książeczki do niezwłocznego przedłożenia książeczki celem jej unieważnienia.

2. Jeżeli na wezwanie, o którym mowa w ust. 1, posiadacz książeczki żeglarskiej nie przedłoży jej do unieważnienia, książeczka traci cechy dokumentu stwierdzającego tożsamość jej posiadacza oraz uprawniającego do przekroczenia granicy Państwa Polskiego, o czym dyrektor urzędu morskigo powiadamia właściwe organy.

§ 10. 1. Za wystawienie książeczek żeglarskich urząd morski pobiera od wnioskodawcy opłatę w wysokości;

- 1) za książeczkę wystawioną na czas nieokreślony – 30 j.t.*;
- 2) za książeczkę wystawioną na czas określony – 20 j.t.*;
- 3) za książeczkę wystawioną na czas określonej podróży 15 j.t.*;
- 4) za wystawienie książeczki przez konsula na czas określonej podróży
pobierana jest opłata według taryfy opłat konsularnych.

2. Za wystawienie nowej książeczki w miejsce utraconej urząd morski pobiera opłatę w podwójnej wysokości.

§ 11. Urząd morski prowadzi ewidencję wydanych, anulowanych i unieważnionych książeczek żeglarskich w sposób określony przez dyrektora urzędu.

§.12. Książeczki wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują swoją ważność w okresie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia. W tym okresie książeczki te powinny być wymienione na nowe.

§. 13. Traci moc rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 12 lipca 1992 r. w sprawie książeczek żeglarskich i opłat za ich wystawienie (Dz. U. Nr 67, poz. 340, z 1994 r. Nr 40, poz. 154, z 1996 r. Nr 107, poz. 513 oraz z 2000 r. Nr 61, poz. 716).

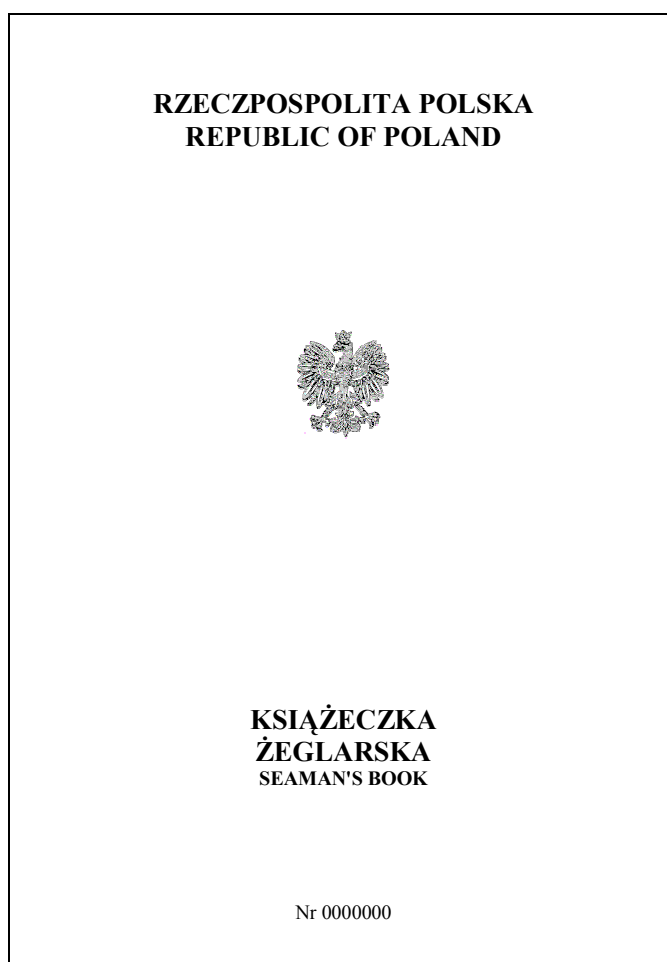
§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

* j. t. – jednostka taryfowa - wartość złotowa jednostki taryfowej stanowi równowartość 0,2 SDR - Specjalnych Praw Ciągnięcia liczona według średniego kursu walutowego z poprzedniego tygodnia podanego w tabelach kursowych Narodowego Banku Polskiego.

Załącznik:

Wzór książeczki żeglarskiej

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Infrastruktury
z dniar. (poz.)

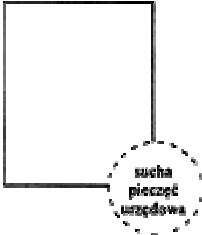

Issued under the provisions of the
ILO Convention 108 dated 13 May 1958

KSIĄŻECZKA ŻEGLARSKA
SEAMAN'S BOOK

Uprawnia do żeglugi międzynarodowej
Authorize for international voyages

Ważna do.....
Date of expiry

.....
Podpis posiadacza/Signature

Adres najbliższej rodziny
Next of kin
.....

Nazwisko, imiona	
Family name, given names	
.....	
Data i miejsce urodzenia.....	
Date and place of birth	
Obywatelstwo .	
Nationality	
Rysopis	
Physical characteristics	
Wzrost.....	Twarz.....
Height	Face
Włosy.....	Oczy.....
Hair	Eyes
Znaki szczególne	
Tattoo or other recognition marks	
Wydano na podstawie	
Issued in acc. with	
.....	
	Urząd wydający
	Issuing authority

	Podpis/Signature
	Data wydania.....
	Date of issue

strona 1 książeczki

Nazwa statku.....	
Ship's name	
.....	
Sygnal rozpoznawczy.....	
Call sign	
Poj. brutto	
Gross tonnage	
Moc maszyn.....	
Engine power	
Armator.....	
Ship-owner (operator)	
Port mac.....	
Port of registry	
Kapitan.....	
Ship's master	
Zamustrowanie w dniu.....	
Sign on	
W charakterze.....	
Engagment	

	kapitan-ship's master
Wymustrowanie w dniu.....	
Sign off	

	kapitan-ship's master

2

strony 2 – 40 książki

Dla zapisów urzędowych
For official use only

Nr 0000000

41

Strony 41 – 60 książki

OPIS KSIĄŻECZKI ŻEGLARSKIEJ

- o Format książeczki: 88 x 125 mm
- o Okładka koloru szarego miękka typu paszportowego, wodoodporna, godło i napisy tłoczone w kolorze srebrnym
- o Papier ze znakiem wodnym: tło gilozowe, rozeta stalorytnicza wykonana farbą optycznie zmienną, mikrodruk, papier zabezpieczony chemicznie, włókna widoczne w świetle dziennym oraz włókna aktywne w UV,
- o Kolorystyka jasnoblękitna.
- o Pierwsza i czwarta strona okładki oraz wszystkie strony nieparzyste oznaczone numerem ewidencyjnym (Nr 0000000) siedmiocyfrowym wykonanym farbą aktywną w UV.
- o Napisy w kolorze czarnym.

Uzasadnienie

1. Projekt ustawy z dnia o zmianie ustawy o pracy na morskich statkach handlowych nałożyła na Ministra Infrastruktury obowiązek określenia w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw rolnictwa (rybacy), spraw wewnętrznych i spraw zagranicznych (książeczki żeglarskie - dowody tożsamości marynarzy pełniące rolę paszportów) wzoru książki żeglarskiej, trybu jej wystawiania, wymiany i unieważniania, rodzaju dokonywanych w niej adnotacji urzędowych i wpisów, sposobu i trybu ich dokonywania oraz wysokości pobieranych przez urząd morski opłat za jej wystawienie. Artykuł 16 ustawy nakłada na ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej wykonanie delegacji ustawowej poprzez określenie rozporządzenia w tej sprawie kierując się postanowieniami konwencji i przepisów międzynarodowych.
2. Obowiązująca ustawa o pracy na morskich statkach handlowych z dnia 23 maja 1991 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 61, poz. 258 z późn. zm.) dawała delegację ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej w zakresie określenia wzorów książeczek żeglarskich i opłat za nie, ale od tamtego czasu rozporządzenie w sprawie książeczek żeglarskich i opłat za ich wystawianie z 25 sierpnia 1992 r. (Dz. U. Nr 67 poz. 340), było trzykrotnie zmieniane kolejnymi rozporządzeniami ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej (Dz. U. Nr 40 poz. 154 z 1994 r., Dz. U. Nr 107 poz. 513 z 1996 r., oraz Dz. U. Nr 61 poz. 716 z 2000 r.). Dlatego wydaje się zasadnym w związku z trwającym procesem legislacyjnym w Polsce uporządkować i tę sprawę.
3. Podstawowym międzynarodowym aktem prawnym odnoszącym się do książeczek żeglarskich marynarzy jest Konwencja Nr 108 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotycząca krajowych dowodów tożsamości marynarzy, przyjęta w Genewie 13 maja 1958 roku na czterdziestej pierwszej sesji Konferencji MOP, przyjęta, ratyfikowana (15.03.1993 r.) i potwierdzona przez Polskę (Dz. U. Nr 103 poz. 501 z 1994 r.). Konwencja ta przywoływana jest zarówno przez Międzynarodową Organizację Morską jak i rządy innych państw w tym Unię Europejską. „Konwencja ta ma zastosowanie do każdego marynarza zatrudnionego w jakimkolwiek charakterze na każdym statku, innym niż okręt wojenny, zarejestrowanym na terytorium, na którym konwencja obowiązuje”. Aktualnie konwencja ta ratyfikowana jest przez 61 państw. W tym większość państw europejskich.

4. Prawo unijne nie wypowiada się szczegółowo na temat wzoru książeczek żeglarskich oraz opłat za nie. Konwencję 108 ratyfikowało 9 państw należących do Wspólnoty, do dzisiaj nie ratyfikowali jej np. Niemcy.
5. Problem książeczek żeglarskich, szczególnie w ostatnich dwu latach podnoszony jest na forum międzynarodowym, przy omawianiu spraw związanych z bezpieczeństwem, szczególnie mocno przez Stany Zjednoczone (nie ratyfikowały Konwencji 108), które podnoszą problem słabych zabezpieczeń książeczek żeglarskich. Sekretarz Generalny IMO wystosował oficjalne pismo do Sekretarza Generalnego ILO w sprawie rewizji Konwencji 108, w związku ze zgłaszanymi przypadkami fałszowania tego dokumentu. Działania te idą w kierunku stworzenia takich instrumentów aby nie było możliwości dokonywania jakichkolwiek fałszerstw w dowodach tożsamości marynarzy. W czerwcu 2003 na ogólnym posiedzeniu ILO sprawa konwencji 108 będzie podnoszona w celu podjęcia ustaleń w kierunku adopcji jej do wymagań współczesnych związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa dowodów tożsamości marynarzy jako jeden z warunków zapewnienia bezpieczeństwa na morzu. Dyplomatyczna Konferencja zwoływana przez IMO w grudniu 2002 roku będzie również zawierać tematykę związaną z tym zagadnieniem. Sprawy książeczek żeglarskich były podnoszone również na 75 sesji IMO w kwietniu br., na posiedzeniu Komitetu Bezpieczeństwa Morskiego (MSC 75/75/34).
6. Wobec powyższego przy opracowywaniu nowego wzoru książeczki żeglarskiej należy uwzględnić podwyższone wymagania odnośnie technicznych zabezpieczeń dokumentu, natomiast procedura korzystania z niego powinna wyeliminować wszelkie możliwości fałszowania zapisów.
7. Przy określaniu opłat za wydanie dokumentu posłużono się jednostką taryfową (j.t.) w celu uniknięcia wprowadzania kolejnych zmian opłat w miarę upływu czasu. Przyjmując przelicznik = opłata za książeczkę żeglarską do uprawiania żeglugi na wodach krajowych x 2,0.
8. Proponowane zmiany wprowadzone rozporządzeniem nie powodują obciążenia finansowego dla budżetu państwa.

Reasumując, w związku z możliwością zunifikowania dowodów tożsamości marynarzy w skali światowej, i wprowadzeniu zmian w Konwencji Nr 108 przez MOP, co może mieć miejsce w połowie 2003 roku wydaje się, że poza przygotowaniem koncepcji wzoru nowych książeczek żeglarskich dla marynarzy, podejmowanie ostatecznych decyzji w tej materii może być przedwczesne.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia
z dnia

w sprawie minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w celu zapewnienia wyższego poziomu leczenia na jednostkach pływających.

Na podstawie art. 20 ust. 5 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o pracy na morskich statkach handlowych (Dz. U. Nr 61, poz. 258, z 1994 r. Nr 113, poz. 547, z 1998 r. Nr 113, poz. 717, z 2000 r. Nr 109, poz. 1156 oraz z 2002 r. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) zaopatrywanie różnych typów statków morskich w środki lecznicze, sprzęt medyczny oraz odtrutki;
- 2) sposoby korzystania ze środków leczniczych i odtrutek oraz szkolenia osób odpowiedzialnych na pokładzie statku za korzystanie z tych środków;
- 3) zasady kontroli wyposażenia, przechowywania i przestrzegania terminów ważności środków leczniczych i odtrutek;
- 4) sprawę konsultacji medycznych przez radio;
- 5) wyposażenie statku w szpital okrętowy;
- 6) udział w Komitecie mającym na celu uaktualnienie wyposażenia statków morskich w środki lecznicze, sprzęt medyczny i odtrutki zgodnie z nowelizowanymi przepisami międzynarodowymi i osiągnięciami nauki.

§ 2.

Przepisy rozporządzenia stosuje się do morskich statków handlowych i rybackich o polskiej przynależności, łącznie z zainstalowanymi na nich łodziami i tratwami ratunkowymi z wyjątkiem: statków żeglugi śródlądowej, okrętów wojennych, statków wycieczkowych używanych do celów niezarobkowych i nie obsadzonych przez zawodową załogę, oraz do holowników pływających na obszarach portów.

§ 3.

1. Apteczka okrętowa jest to zestaw leków gotowych, artykułów sanitarnych i sprzętu medycznego przeznaczonych do zaspokajania potrzeb zdrowotnych członków załogi i pasażerów w czasie trwania rejsu.
2. Odtrutka jest to substancja stosowana do zapobiegania lub leczenia skutków działania swoistych lub nieswoistych, jednej lub więcej substancji umieszczonych na liście substancji niebezpiecznych podanych w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 4.

W zależności od kategorii jednostek pływających statki morskie wyposaża się w apteczki okrętowe następujących typów:

- 1) typ A - dla jednostek pełnomorskich bez ograniczenia zasięgu i czasu trwania podróży;

- 2) typ B - dla jednostek pełnomorskich uprawiających żeglugę w odległości mniejszej niż 150-175 mil morskich od portu, w którym możliwe jest udzielenie pomocy medycznej, lub w zasięgu pomocy udzielanej drogą lotniczą. W ten typ apteczek okrętowych powinny być również wyposażone duże rybackie kutry, łowiące na łowiskach Morza Bałtyckiego, z zastrzeżeniem przedstawionym w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 3) Typ C - dla jednostek portowych, łodzi i statków pozostających w pobliżu brzegów lub nie posiadających kabiny mieszkalnej innej niż sterówka, a także łodzi i tratw ratunkowych.

§ 5.

1. Każda jednostka przewożąca ładunki niebezpieczne lub substancje trujące powinna być wyposażona dodatkowo w zestaw odtrutek.
2. Każda jednostka morska typu prom, co do której nie zawsze można określić odpowiednio wcześniej rodzaj przewożonych substancji niebezpiecznych, powinna być wyposażona w odtrutki. W przypadku gdy podróż trwa mniej niż dwie godziny, zestaw odtrutek może być ograniczony do niezbędnego minimum.

§ 6.

1. Wyposażenie poszczególnych typów statków w leki, artykuły sanitarne, sprzęt medyczny oraz odtrutki, wraz z częścią opisową zawiera załącznik nr 1 do rozporządzenia.
2. W przypadku zwiększenia liczby zaokrętowanych osób lub przedłużenia czasu trwania podróży ilości leków i artykułów sanitarnych mogą być odpowiednio zwiększone.

§ 7.

1. Apteczki okrętowe oraz ich bieżące uzupełnianie armator nabywa na swój koszt w aptece otwartej na podstawie wystawionego przez siebie zapotrzebowania.
2. Treść i forma zapotrzebowania, o którym mowa w ust. 1, powinna odpowiadać wymaganiom określonym w przepisach o wydawaniu leków i artykułów sanitarnych z aptek otwartych.

§ 8.

1. Za właściwe przechowywanie leków, artykułów sanitarnych, sprzętu medycznego i odtrutek, za przestrzeganie terminów ważności leków, bieżące ich uzupełnianie i stosowanie zgodnie ze wskazówkami zawartymi w załączniku nr 1 do rozporządzenia, a także za bieżące ewidencjonowanie przychodu i rozchodu leków odpowiedzialny jest kapitan statku lub wyznaczony przez niego odpowiednio przeszkolony członek załogi.
2. Kapitan i każdy członek załogi upoważniony do prowadzenia apteczki okrętowej powinien przynajmniej raz na pięć lat odbyć przeszkolenie w tym zakresie, oparte na programie stanowiącym załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 9.

1. Leki, artykuły sanitarne, sprzęt medyczny i odtrutki powinny być przechowywane w warunkach zapewniających właściwą ich jakość i uzupełniane lub wymieniane tak szybko, jak jest to możliwe, priorytetowo podczas uzupełniania prowiantu.
2. W razie niebezpieczeństwa stwierdzonego przez kapitana, jeśli to możliwe po uzyskaniu opinii lekarskiej, wymagane leki, sprzęt medyczny i odtrutki, których brak jest na pokładzie, należy uzupełnić tak szybko, jak tylko jest to możliwe.

3. Dostęp do apteczki okrętowej może mieć jedynie osoba odpowiedzialna za nią, a w czasie jej chwilowej nieobecności oficer służbowy.
4. Leki, artykuły sanitarne i odtrutki powinny być ewidencjonowane w specjalnie do tego przeznaczonej książce.
5. Leki przeterminowane lub leki, których termin ważności jest krótszy od przewidywanego czasu trwania podróży podlegają wycofaniu.

§ 10.

1. Graniczny (Portowy) Inspektor Sanitarny przynajmniej raz w ciągu roku przeprowadza kontrolę apteczki okrętowej, uwzględniając: minimalne wyposażenie w leki, artykuły sanitarne, sprzęt medyczny i odtrutki - zgodnie z właściwym typem apteczki, a także terminy ważności leków i sposób ich przechowywania.
2. Po przeprowadzeniu kontroli, Graniczny (Portowy) Inspektor Sanitarny wydaje odpowiednie świadectwo (certyfikat) ważne jeden rok.
3. Kontrola wyposażenia medycznego łodzi ratunkowych powinna być przeprowadzona równocześnie z kontrolą apteczki okrętowej jednostki pływającej, a wyniki tej kontroli powinny być wpisane do świadectwa (certyfikatu), o którym mowa w ust. 1.
4. Kontrola wyposażenia medycznego tratw ratunkowych powinna być przeprowadzona w trakcie corocznej konserwacji tych tratw.
5. Kontrole, o których mowa w ust. 1-3, mogą być wyjątkowo przesunięte do pięciu miesięcy.

§ 11.

1. Konsultacje medyczne przez radio, zwane dalej RADIO MEDICAL organizuje i prowadzi Instytut Medycyny Morskiej i Tropikalnej.
2. Lekarze udzielający porad w RADIO MEDICALU powinni posiadać doświadczenie morskie lub być przeszkoleni w zakresie szczególnych warunków występujących na jednostkach pływających.
3. Ośrodek RADIO MEDICALU może, za zgodą zainteresowanych pracowników, przechowywać ich osobowe dane medyczne. Dane te są traktowane jako poufne.

§ 12.

1. Każda jednostka pływająca o polskiej przynależności o tonażu rejestrowym powyżej 500 BRT z załogą liczącą 15 lub więcej osób i wypływająca w rejs dłuższy niż trzy dni winna posiadać szpital okrętowy, w którym w odpowiednich warunkach higienicznych i przy użyciu właściwych środków może być prowadzone leczenie.
2. Każda jednostka pływająca o polskiej przynależności z załogą liczącą 100 lub więcej osób i wypływająca w międzynarodowy rejs dłuższy niż trzy dni winna posiadać na pokładzie lekarza odpowiedzialnego za opiekę medyczną nad pracownikami zatrudnionymi na statku i ewentualnie pasażerami.

§ 13.

1. W celu uaktualnienia wyposażenia statków morskich w środki lecznicze, sprzęt medyczny i odtrutki zgodnie z nowelizowanymi przepisami międzynarodowymi i osiągnięciami nauki powołuje się Komisję, w skład której wchodzi przedstawiciele resortu zdrowia oraz instytutów naukowo-badawczych zajmujących się zagadnieniami medycyny morskiej i medycyny transportu.
2. Komisja, o której mowa w ust. 1 działa zgodnie z art. 8 Dyrektywy Rady z dnia 31 marca 1992 roku Nr 92/29/EWG dot. minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w celu zapewnienia wyższego poziomu leczenia na jednostkach pływających.

§ 14

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie od dnia ogłoszenia.

**WYPOSAŻENIE MEDYCZNE W LEKI, ARTYKUŁY
SANITARNE, SPRZĘT MEDYCZNY ORAZ ODTRUTKI**

CZEŚĆ I

LEKI

		<i>TYP APTECZKI</i>		
		<i>A</i>	<i>B^{XI}</i>	<i>C</i>
1. LEKI SERCOWO-NACZYNIOWE				
1.1.	Aminophyllinum czopek 0,360 g	18	12(-)	-
1.2.	Aminophyllinum prolongatum tabl. 0,35 g	60	40(-)	-
1.3.	Cardiamidum krople 0,25g.1 ml flak. 15 ml	2	1	1
1.4.	Cyclonamine tabl. 0,25 g	60	30(-)	-
1.5.	Enarenal tabl. 0,005 g	60	-	-
1.6.	Furosemid tabl. 0,04 g	60	40(-)	-
1.7.	Furosemid amp. 0,02 g	10	5 (-)	-
1.8.	Nitroglicerynum prolongatum tabl. pod język. 0,5 mg	40	20	20
1.9.	Pentaerythritol forte tabl. 0,03 g	40	40(20)	-
1.10.	Veno-żel tuba 50 g	2	1 (-)	-
1.11.	Vitacon (Vitaminum „K”) amp. 0,01 g/1 ml	10	10(-)	-
2. LEKI DZIAŁAJĄCE NA UKŁAD POKARMOWY				
2.1.	Alugastrin tabl. do ssania 0,34 g	100	60	-
2.2.	Atropinum sulfuricum amp. 0,001 g/1ml	20	10	-
2.3.	Bisacodyl tabl. powl. 0,005 g	60	30	-
2.4.	Bisacodyl czopek 0,01 g	20	10(-)	-
2.5.	Cholamid tabl. 0,5 g	90	60(-)	-
2.6.	Gealcid tabletki	200	100(-)	-
2.7.	Guttae stommachicae flak. 25 g	4	2	1
2.8.	Hemorectal czopek doodbytniczy	20	10(-)	-
2.9.	Laxitab tabl. 0,2 g	40	20	-
2.10.	Mentho-Paraffinol flak. 125 g	2	1	-
2.11.	Nifuroksazyd tabl. 0,1 g	120	72	-
2.12.	Ranigast tabl. 0,15 g	100	-	-
2.13.	Raphacholin drażetki	90	60	-
2.14.	Węgiel aktywny (Carbo medicinalis) tabletki lub proszek	200	100	-

3. LEKI PRZECIWBÓLOWE, PRZECIWGORĄCZKOWE I PRZECIWSKURCZOWE

3.1.	Ibuprofen tabl. 0,2 g	100	50(20)	-
3.2.	Majamil tabl. 0,05 g	80	40	-
3.3.	Naproxen żel 10 % tuba 40 g	3	2	-
3.4.	No-Spa tabl. 0,04 g	60	20	-
3.5.	Papaverinum hydrochloricum amp. 0,04 g / 2 ml	10	10(5)	-
3.6.	Paracetamol tabl. 0,5 g	80	40	20
3.7.	Polopiryna „S” tabl. 0,3 g	80	40(20)	20
3.8.	Pyralginum tabl. 0,5 g	60	40(20)	20
3.9.	Spasmophen duplex tabl. 0,01 g	40	20	-
3.10.	Tolargin czopek	20	10(-)	-
3.11.	Tramal amp. 0,1 g/2 ml	10	5	-
3.12.	Tramal czopek 0,1 g	10	5(-)	-
3.13.	Tabletka od bólu głowy (Etopiryna)	100	50(20)	20

4. LEKI DZIAŁAJĄCE NA UKŁAD NERWOWY

4.1.	Amitriptylinum draż 0,025 g	60	60(-)	-
4.2.	Aviomarin tabl. 0,05 g	100	50(-)	20
4.3.	Fenactil tabl. 0,025 g	60	40(20)	-
4.4.	Fencetil amp. 0,025 g/5 ml	20	10(-)	-
4.5.	Luminalum tabl. 0,1 g	30	20(-)	-
4.6.	Luminalum amp. 0,2 g/1 ml	10	-	-
4.7.	Relanium tabl. 0,005 g	60	30	-
4.8.	Relanium amp. 0,01 g/2 ml	10	5(-)	-

5. LEKI PRZECIWCZULENIOWE I PRZECIWWSTRZĄSOWE

5.1.	Adrenalinum amp. 0,001 g/2 ml	10	5(-)	-
5.2.	Calcium dobesilate tabl. 0,25 g	90	60	-
5.3.	Calcium (Calcium lactogluconas) tabletki musujące	48	24	-
5.4.	Dexapolcort aerosol flak. 40 g	4	2(1)	-
5.5.	Diphergan draż. 0,025 g	40	20	-
5.6.	Diphergan amp. 0,05 g/2 ml	10	10(-)	-
5.7.	Hydrocortisonum aceticum krem 1 % tuba 15 g	4	2	-
5.8.	Hydrocotrisonum hemisuccinatum domięśniowy amp. 0,1 g/2 ml	30	20(-)	-
5.9.	Phenazolinum amp. 0,1 g/2 ml	20	10	-
5.10.	Zyrtec tabl. powl. 0,01 g	40	20	-

6. LEKI DZIAŁAJĄCE NA UKŁAD ODDECHOWY

6.1.	Allergastmin tabl.	90	60	-
6.2.	Chlorchinaldin tabl. do ssania 0,002 g	200	100	-
6.3.	Flegamina tabl. 0,8 mg	100	60	-
6.4.	Salbutamon aerosol 0,1 mg/dawka pojemnik 20 ml (400 dawek)	4	4(-)	-
6.5.	Thiocodin tabletki	40	20	-

6.6.	Thymazen krople do nosa 0,005 g/10 ml flakon 10 ml	10	5	-
6.7.	Tussipect draż.	80	40	-
6.8.	Xylometazolin aerozol 0,1 % flak. 10 ml	10	5	-

7. LEKI PRZECIWKAZAŻNE

7.1.	Agalin 1 % flak. 60 ml	4	2(1)	-
7.2.	Ampicillin kaps. 0,5 g	112	56	-
7.3.	Ampicillin fiol. 1,0 g	40	20(-)	-
7.4.	Anatoksyna tęzczowa amp. 1 ml	5	3(-)	-
7.5.	Antytoksyna tęzczowa liofilizowana końska amp. 3000 j.	5	3(-)	-
7.6.	Antytoksyna tęzczowa bydłęca amp. 3000j.	5	3(-)	-
7.7.	Biseptol 480 tabl. 0,48 g	100	60	-
7.8.	Chinina tabl. 0,25 g ^{xx/}	40	-	-
7.9.	Davercin tabl. 0,25 g	96	48(-)	-
7.10.	Doxycyclinum tabl. 0,1 g	100	50	-
7.11.	Fansidar tabl. 0,5 g ^{xx/}	90	-	-
7.12.	Furaginum tabl. 0,05 g	300	150(90)	-
7.13.	Mefloquina (Lariam) tabletki ^{xxx/}			
7.14.	Metronidazol tabl. 0 25 g	60	-	-
7.15.	Pyrantelum tabl. 0,25 g	9	-	-
7.16.	Urenil tabl. 0,5 g	100	60	-
7.17.	Urolin kaps. 0,2 g	80	60(-)	-
7.18.	Zinnat tabl. 0,5 g	10	-	-

8. PREPARATY NAWADNIAJĄCE, ODŻYWCZE I OSOCZOWE

8.1.	Aqua pro iniectione amp. 5 ml	40	20(-)	-
8.2.	Gastrolit opak. a 15 saszetek	6	2(-)	-
8.3.	Glucosum 5 % but. 500 ml	2	-	-
8.4.	Sól fizjologiczna amp. 10 ml	20	10	-
8.5.	Vitaminum B ₁ tabl. 0,025 g	100	50(-)	-
8.6.	Vitaminum B ₆ tabl. 0,05 g	100	50(-)	-
8.7.	Vitaminum C tabl. 0,2 g	200	100	-

9. LEKI DO UŻYTKU ZEWNĘTRZNEGO, LEKI DERMATOLOGICZNE

9.1.	Acudex opak. a 10 saszetek 4.0 g	2	1	1
9.2.	Alkohol etylowy 70 % ml	500	250	-
9.3.	Altacet tabl. 1.0 g	15	10	-
9.4.	Argosulfan 2 % tuba 40 g	4	2	1
9.5.	Clotrimazolum krem 1 % tuba 20 g	4	2	-
9.6.	Clotrimazolum tabl. dopochwowe ^{xxx/}	6	-	-
9.7.	Eter etylowy flak. 100 ml	2	1(-)	-
9.8.	Ichtiol maść tuba 30 g	2	1	-
9.9.	Nadmanganian potasu kryształki g	20	10	-
9.10.	Neomycinum aerosol pojemnik 30 ml	3	1	-
9.11.	Pasta Lassara (Zincum oxydatum) opak. 20 g	1	-	-
9.12.	Pertlenon tabletki	10	5	-
9.13.	Povidone-Iodine 10 % flak. 10 ml	6	3	1

9.14.	Rivanolum tabl. 0,1 g	10	5	-
9.15.	Talk substancja g	200	100(-)	-
9.16.	Undofen płyn do rozpylania poj. 50 g	4	2(-)	-
9.17.	Wazelina biała opak. 30 g	2	1(-)	-

LEKI OKULISTYCZNE

9.18.	Alcaine 0,5 % flak. 15 ml	1	1	-
9.19.	Neomycinum 0,5 % maść do oka tubka 3 g	3	1	-
9.20.	Oxycort „A” maść do oka tubka 3 g	3	1(-)	-
9.21.	Pilocarpinum 2 % krople do oka flakon 10 ml	1	1(-)	-
9.22.	Sulfacetamidum 10 % opak. 15 poj. 0,5 ml	5	2	-

LEKI STOSOWANE PRZY CHOROBYCH USZU

9.23.	Otinum krople do ucha 2 g/10 g flak. 10 ml	3	1	-
-------	--	---	---	---

LEKI STOSOWANE PRZY ZAKAŻENIU JAMY USTNEJ

9.24.	Folium Salviae saszetki opak	2	1(-)	-
9.25.	Sachol żel 0,781 g/10 g tuba 10 g	2	-	-

ŚRODKI MIEJSCOWO ZNIECZULAJĄCE

9.26.	Lignocainum hydrochloricum 1 % amp. 2 ml	20	10	-
9.27.	Lignocainum aerosol 10 % flak. 75 g	1	1	-
9.28.	Lignocainum hydrochloricum 2 % typ „A” tuba 30 g	1	1(-)	-
9.29.	Lignocainum hydrochloricum 2 % typ „U” tuba 30 g	1	1(-)	-

UWAGA !

- x/ typ apteczki „B”. Liczba w nawiasie dotyczy wyposażenia apteczek przeznaczonych dla dużych kutrów bałtyckich,
- xx/ dotyczy statków udających się do strefy malarycznej. W przypadku poz. 7.13. Mefloquina ilość leku jest zależna od liczby załogi i pasażerów oraz przewidywanego czasu pobytu w strefie malarycznej,
- xxx/ dotyczy statków, na których zaokrętowane są kobiety.

CZĘŚĆ II

ARTYKUŁY SANITARNE I SPRZĘT MEDYCZNY

		<i>TYP</i>	<i>APTECZKI</i>	
		<i>A</i>	<i>B^{XI}</i>	<i>C</i>
1. SPRZĘT RESUSCYTACYJNY				
1.1.	Aparat resuscytacyjny typ „AMBO” (Łącznie z maską, workiem gumowym, ustnikami i respiratorem do odsysania wydzieliny z górnych dróg oddechowych)	1	1(-)	-
1.2.	Aparat do podawania tlenu łącznie z reduktorem i butlą z tlenem	1	1(-)	-
1.3.	Zapasowa butla z tlenem	1	1(-)	-
1.4.	Maska do prowadzenia resuscytacji metodą usta-usta	1	1	-
2. MATERIAŁY OPATRUNKOWE I MATERIAŁY DO OPATRYWANIA RAN				
2.1.	Agrafka	20	10	5
2.2.	Chustka trójkątna	2	1	1
2.3.	Gaza do opatrywania oparzeń jałowa opak.	8	4	2
2.4.	Gaza wyjałowiona ¼ m x 1 m opak.	20	10	5
2.5.	Igła „motylek” do wkłuwań dożył. 0,7 mm jednorazowego użytku	2	-	-
2.6.	Kompres jałowy gazowy 9x9 cm	30	15	5
2.7.	Klej opatrunkowy „Telacol” flak.	2	1	-
2.8.	Lignina 100 g opak.	10	5	-
2.9.	Opaska elastyczna 10 cm x 4 m	10	5	2
2.10.	Opaska elastyczna 15 cm x 4 m	10	5	2
2.11.	Opaska gipsowa 10 cm x 3 m	10	-	-
2.12.	Opaska gipsowa 15 cm x 3 m	10	-	-
2.13.	Opaska naoczna twarda	4	2	1
2.14.	Opaska opatrunkowa 5 cm x 4 m	40	20(10)	5
2.15.	Opaska opatrunkowa 10 cm x 4 m	40	20(10)	5
2.16.	Opaska opatrunkowa 15 cm x 4 m	30	15(10)	5
2.17.	Opatrunek absorbcyjny „Actisorb plus” 10,5 cm x 10,5 opak.	15	10	-
2.18.	Opatrunek brzuszny jałowy 20 cm x 20 cm	5	2(-)	-
2.19.	Opatrunek „Inadine” 5 cm x 5 cm	10	5	-
2.20.	Opatrunek „Inadine” 9,5 cm x 9,5 cm	10	5	-
2.21.	Opatrunek wodoszczelny typ. „W”	20	10	5
2.22.	Palec gumowy	10	5	5
2.23.	Pałeczka szklana do nakładania maści	10	5(-)	-
2.24.	Igła chirurgiczna trójgraniasta, atraumatyczna, ½ kręgu, 25 mm z nicią jedwabną dł. 4,5 cm, rozmiar 000	10	5(2)	-
2.25.	Igła chirurgiczna trójgraniasta, atraumatyczna, 3/8 kręgu, 13 mm z nicią jedwabną dł. 4,5 cm, rozmiar 00	10	5(2)	-
2.26.	Podpaska mosznowa	5	2	-
2.27.	Poloplast 2,5 cm x 5 m	5	2	1
2.28.	Poloplast 5 cm x 5 m	5	2	1
2.29.	Prestoplast 5 cm x 5 m	5	2	1

2.30.	Prestovis 6 x 10 cm	5	2	1
2.31.	Przylepiec ściągający do ran opak.	5	2	1
2.32.	Rękawiczki chirurgiczne Nr 8	4	2(-)	-
2.33.	Rękawiczki gumowe grube Nr 8	2	1	-
2.34.	Viscoplast opak.	8	4	2
2.35.	Wata higroskopijna opak. 100 g	10	5	2
2.36.	Zakraplacz do oka	10	5	-

3. NARZĘDZIA MEDYCZNE

3.1.	Igła do usuwania ciał obcych z rogówki	1	1	-
3.2.	Imadło do igły typ „Methieu” dł. 1 mm	1	1	-
3.3.	Kleszczyki naczyniowe proste typ „Kocher” dł. 130 mm	2	2	-
3.4.	Kleszczyki naczyniowe proste typ „Pean” dł. 130 mm	2	2(-)	-
3.5.	Kleszczyki naczyniowe proste typ „Pean” dł. 230 mm	2	2(-)	-
3.6.	Nożyczki chirurgiczne proste typ „Mayo” dł. 170 mm	2	1	1
3.7.	Nożyczki chirurgiczne odgięte typ „Mayo” dł. 170 mm	1	1(-)	-
3.8.	Nożyczki do opatrunków typ „Lister” dł. 180 mm	1	-	-
3.9.	Nóż chirurgiczny z wymiennym ostrzem trzonek nr 4	1	1	-
3.10.	Ostrza brzuszaste nr 4 do noża chirurgicznego	5	5(2)	-
3.11.	Opaska do tamowania krwi	1	1	1
3.12.	Pudełko ze stali nierdzewnej na narzędzia chirurgiczne	1	1(-)	-
3.13.	Strzykawka do płukań jednorazowego użytku 100 ml	3	1	-
3.14.	Szczypczyki anatomiczne dł. 150 mm	2	1	-
3.15.	Szczypczyki anatomiczne dł. 200 mm	1	1(-)	-
3.16.	Szczypczyki chirurgiczne dł. 150 mm	2	2	-
3.17.	Szczypczyki chirurgiczne dł. 200 mm	2	-	-

4. SPRZĘT I MATERIAŁY PRZEZNACZONE DO BADANIA

4.1.	Aparat do mierzenia ciśnienia z manometrem sprężynowym	1	-	-
4.2.	Glukotest paskowy do badania moczu, opak.	1	-	-
4.3.	Karty gorączkowe i inne formularze (requisition, księga przyjęć chorych, historia choroby itp.) komplet	1	1(-)	-
4.4.	Młotek neurologiczny	1	-	-
4.5.	Morski Poradnik Medyczny	1	1	-
4.6.	Poradnik pierwszej pomocy medycznej stosowany w wypadkach obejmujących ładunki niebezpieczne (MFAG)	1	1(-)	-
4.7.	Słuchawka lekarska	1	1	-
4.8.	Szkiełka do rozmazów krwi	50	-	-
4.9.	Szkiełko powiększające (lupa) x 5	1	1(-)	-
4.10.	Szpatułki drewniane jednorazowego użytku do badania gardła	50	50	-
4.11.	Termometr lekarski standardowy	2	2	-

5. SPRZĘT DO INIEKCJI, PUNKCJI I CEWNIKOWANIA

5.1.	Cewnik typ „Nelatona” Nr 14	1	-	-
5.2.	Cewnik typ „Nelatona” Nr 16	1	-	-

5.3.	Cewnik typ „Thiemana” Nr 14	1	-	-
5.4.	Igła podskórna 5,25 jednorazowa	40	20(10)	-
5.5.	Igła domięśniowa 9,40 jednorazowa	40	20(10)	-
5.6.	Igła dożylna 8,40 jednorazowa	10	-	-
5.7.	Strzykawka jednorazowa 2 ml	20	10(5)	-
5.8.	Strzykawka jednorazowa 5 ml	20	10(5)	-
5.9.	Strzykawka jednorazowa 10 ml	10	-	-
5.10.	Trokar (igła drenażowa) do pęcherza moczowego	1	-	-
5.11.	Zestaw do kroplówki doodbytniczej	2	-	-
5.12.	Zestaw do kroplówki dożylniej jednorazowego użytku	3	-	-

6. OGÓLNY SPRZĘT MEDYCZNY

6.1.	Autoklaw mały na parę wodną	1	1(-)	-
6.2.	Basen na stolec (emaliowany)	1	1(-)	-
6.3.	Cylinder szklany z miarką 100 cm ³	1	1(-)	-
6.4.	Irygator	1	1(-)	-
6.5.	Kaczka na mocz (emaliowana)	1	1(-)	-
6.6.	Kaftan bezpieczeństwa	1	1(-)	-
6.7.	Kieliszek z miarką do lekarstw	1	1(-)	-
6.8.	Kieliszek do płukania oka	1	1	-
6.9.	Krąg gumowy nadmuchiwany	1	1(-)	-
6.10.	Kule drewniane	1	1(-)	-
6.11.	Lejek emaliowany o średnicy 15 cm	1	1	-
6.12.	Lodówka o pojemności 60 l	1	1(-)	-
6.13.	Miska nerkowa o dł. 220 mm	2	2(-)	-
6.14.	Nosze okrętowe typ „Neil-Robertsona”	1	1(-)	-
6.15.	Podkład gumowy 100 cm x 150 cm	1	1(-)	-
6.16.	Szczotka do rąk	2	2	-
6.17.	Termofor gumowy	1	1	-
6.18.	Torba sanitarna I-ej pomocy	1	1	-
6.19.	Waga lekarska	1	-	-
6.20.	Wiadro pedałowe na odpadki	1	1(-)	-
6.21.	Worek gumowy do lodu	1	1	-
6.22.	Worek plastikowy na zwłoki szczelnie zamykany	1	1(-)	-
6.23.	Zgłębnik dwunastniczy typ „Einhorn”	1	-	-
6.24.	Zgłębnik żołądkowy z bocznym i centralnym otworem średnicy 5 mm	1	1(-)	-
6.25.	Zgłębnik żołądkowy z bocznym i centralnym otworem o średnicy 12 mm	1	1	-

7. SPRZĘT STOSOWANY PRZY URAZACH KOŚCI

7.1.	Kołnierz „Shanza” unieruchamiający kręgosłup szyjny	1	1	-
------	---	---	---	---

7.2.	Ochraniacz metalowy palca	2	2	-
7.3.	Szyna druciana typ „Kramera” rozmiar 600 x 50 mm	2	1	-
7.4.	Szyna druciana typ „Kramera” 1000 x 100 mm	1	1	-
7.5.	Szyny pneumatyczne komplet do palca przedramienia i nogi	1	1	-
8.	ŚRODKI STOSOWANIE DO DEZYNFEKCJI, DEZYNSEKCJI I DERATYZACJI			
8.1.	CHLORAMINA „B” kg <i>ZASTOSOWANIE:</i> służy do dezynfekcji moczu, odchodów i urządzeń sanitarnych poprzez posypywanie materiałów poddawanych dezynfekcji, również do dezynfekcji gładkich powierzchni np. stoły, ściany, w roztworze wodnym /1,5 g na 10 l wody/ oraz do dezynfekcji wody pitnej i wodociągów okrętowych w dawce 0,5-3,0 g/tonę wody. <i>UWAGA !</i> pojemnik z chloraminą winien być opatrzony napisem „ <i>ŚRODEK DEZYNFEKCYJNY</i> ”, otwierając pojemnik należy chronić twarz i oczy.	3	1	-
8.2.	LYSOFORMIN 3000 butelka 2 l <i>ZASTOSOWANIE:</i> preparat do dezynfekcji i mycia narzędzi chirurgicznych, lekarskich, urządzeń, sprzętu i powierzchni. Skuteczność dezynfekcji poszczególnych narzędzi zależy od stężenia preparatu i czasu ekspozycji, odpowiednie wskazówki znajdują się w instrukcji załączonej do firmowego opakowania. <i>UWAGA !</i> preparat jest toksyczny, można go stosować wyłącznie w wodnych roztworach zgodnie z instrukcją, w rękawicach ochronnych, chronić oczy i błony śluzowe nosa i gardła. Pojemnik z preparatem powinien być szczelnie zakręcony i opatrzony napisem „ <i>TRUCIZNA, ŚRODEK DEZYNFEKCYJNY</i> ”.	2	1	-
8.3.	Repelent przeciwko owadom, pojemnik	5	-	-
8.4.	Trutka przeciwko szczurom, opakowanie	3	1(-)	-
8.5.	Spirytus 70 % skażony chlorheksydyną ml (do dezynfekcji skóry)	500	250	-

CZEŚĆ III

ODTRUTKI

1.	Aminophyllinum czopek 0,360 g	32
2.	Ampicillin fiol. 1.0 g	40
3.	Atropinum sulfuricum amp. 0,001 g/ml	80
4.	Azotyn amylu amp. 0,3 g	24
5.	Cuprenil tabl. 0,25 g	20
6.	Dimercaprol /BAL/ amp. 0,2 g/2 ml	60
7.	Fenactil amp. 0,025 g/5 ml	30
8.	Furosemid amp. 0,02 g/2 ml	20
9.	Hydrocortisonum hemisuccinatum domięśniowy amp. 0,1 g/2 ml	30
10.	Magnosil tabl. 0,5 g	40
11.	Metoclopramidum amp. 0,1 g/2 ml	30
12.	Relanium amp. 0,01 g/2 ml	30
13.	Vitaminum „C” amp. 0,5 g/5 ml	20

UWAGA !

Dodatkowe wyposażenie apteczek w odtrutki jest zgodne z art. 3, ust. 1 i 2 Dyrektywy 92/29/EWG z dnia 31 marca 1992 r. dotyczącej minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w celu zapewnienia wyższego poziomu leczenia na jednostkach pływających, która wymaga aby każdy statek przewożący jakkolwiek z niebezpiecznych substancji wymienionych w Załączniku III do w/w Dyrektywy, a także prom, co do którego nie zawsze można znać odpowiednio wcześniej rodzaj przewożonych substancji niebezpiecznych, powinien posiadać na pokładzie wyposażenie medyczne zawierające odtrutki przedstawione w Części III Załącznika II do wspomnianej Dyrektywy.

Spis odtrutek uwzględnia również sugestie zawarte w „PORADNIKU PIERWSZEJ POMOCY MEDYCZNEJ STOSOWANY W WYPADKACH OBEJMUJĄCYCH ŁADUNKI NIEBEZPIECZNE” /Medical First Aid Guide for Use in Accidents Involving Dangerous Goods /IMO/, Geneve 1990 opracowanym przez Światową Organizację Zdrowia /WHO/, Międzynarodowa Organizację Morską /IMO/ i Międzynarodową Organizację Pracy /ILO/.

Dodatkowe wyposażenie w leki, potrzebne do leczenia w przypadkach zatruc, jest tylko uzupełnieniem standardowego wyposażenia apteczki okrętowej. Niekiedy dotyczy ono tylko zwiększenia ilości leków znajdujących się w standardowej apteczce.

Polecana ilość leków, która powinna znajdować się na statku, oparta jest na ocenie narażeń. Ogólnie powinny one wystarczyć do leczenia:

- w przypadku wdychania par związków chemicznych dla całej załogi /około 20 osób/, a w przypadkach groźniejszych dla kilku osób przez okres 24 godzin, po którym to czasie można spodziewać się pomocy udzielonej z zewnątrz,
- w przypadkach narażenia na mniejsze niebezpieczeństwo, leki powinny wystarczyć dla kilku osób przez kilka dni potrzebnych do dopłynięcia do najbliższego portu, gdzie można by uzyskać fachową pomoc medyczną,
- w przypadku spożycia lub kontaktu niebezpiecznego związku z okiem, leki powinny wystarczyć na leczenie kilku osób przez parę dni potrzebnych do dopłynięcia do portu, gdzie można by uzyskać właściwą pomoc medyczną,
- w przypadku skażenia skóry, leki powinny wystarczyć dla kilku osób do czasu zawinięcia do portu lub wyleczenia.

LEKI

CZĘŚĆ OPISOWA

/Leki przedstawiono zgodnie z numeracją przyjętą w CZĘŚCI I podając: oprócz nazwy polskiej, nazwę łacińską i nazwę międzynarodową, sposób działania leku, wskazania i przeciwwskazania do jego stosowania oraz przeciętne dawkowanie dla dorosłych, względnie standardowy sposób postępowania/

1.1. AMINOPHYLLINUM czopek 0,360 g
/AMINOPHYLLINE/

DZIAŁANIE: rozkurczające na mięśnie gładkie naczyń krwionośnych i oskrzeli powodując rozszerzenie oskrzeli, obniżenie ciśnienia tętniczego krwi i zwiększenie wydalania moczu.

WSKAZANIA: dychawica oskrzelowa, spastyczny skurcz oskrzeli, zaburzenia czynności ośrodka oddechowego i zaburzenia ukrwienia mózgu.

PRZECIWWSKAZANIA: padaczka, ciąża, świeży zawał mięśnia sercowego, wysokie nadciśnienie tętnicze.

DZIAŁANIE UBOCZNE: może gwałtownie obniżyć ciśnienie tętnicze krwi, wywołać bóle i zawroty głowy.

DAWKOWANIE: 1 czopek 1-3 x dziennie doodbytniczo.

1.2. AMINOPHYLLINUM PROLOGATUM tabl. 0,35 g

DZIAŁANIE: patrz 1.1.

WSKAZANIA: patrz 1.1.

PRZECIWWSKAZANIA: patrz 1.1.

DZIAŁANIE UBOCZNE: patrz 1.1.

DAWKOWANIE: 1 tabl. 2 x dziennie, nie należy dzielić tabletki ani rozgryzać przed połknięciem.

1.3. CARDIAMIDUM krople 0,25 g/1 ml flak. 10 ml
/CARBOCROMENI HYDROCHLORICUM,
NIKETHAMIDE/

DZIAŁANIE: pobudza krótkotrwale ośrodek oddechowy i naczynio-ruchowy ośrodkowego układu nerwowego.

WSKAZANIA: omdlenie, zapaść, spadek ciśnienia tętniczego krwi.

PRZECIWWSKAZANIA: padaczka, nadciśnienie tętnicze, zaburzenia rytmu serca.

DZIAŁANIA UBOCZNE: niekiedy mogą wystąpić stany podniecenia.

DAWKOWANIE: 20-40 kropli w niewielkiej ilości wody 3-4 x dziennie.

1.4. CYCLONAMINE TABL. 0,25 G
/ETAMSYLATUM,
ETAMSYLATE/

DZIAŁANIE: przeciwkrwotoczne, skracające czas krwawienia i uszczelniające naczynia krwionośne.

WSKAZANIA: nadmierne krwawienia pourazowe, przedłużająca się menstruacja, krwawienia z przewodu pokarmowego, plamica w przebiegu chorób zakaźnych.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na lek.

DZIAŁANIA UBOCZNE: niekiedy bóle głowy, wysypki skórne.

DAWKOWANIE: zwykle 2 tabl. /0,5 g/ 3 x dziennie. W nadmiernej miesiączce 2 tabl. 4 x dziennie po posiłkach aż do ustąpienia krwawienia.

1.5. ENARENAL tabl. 0,005 g
/ENALAPRIL MALEAS,
ENALAPRIL MALEATE/

DZIAŁANIE: reguluje ciśnienie tętnicze krwi.

WSKAZANIA: nadciśnienie tętnicze samoistne wszystkich stopni, nadciśnienie pochodzenia nerkowego.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na lek, ciąża.

DZIAŁANIA UBOCZNE: bóle i zawroty głowy, niekiedy nudności i biegunka, skórne odczyny alergiczne.

DAWKOWANIE: zależnie od wskazań lekarza, podtrzymująca dawka zwykle 1-2 tabl. dziennie.

1.6. i 1.7. FUROSEMID tabl. 0,04 g i amp. 0,02 g/2 ml
/FUROSEMIDUM,
FUROSEMIDE/

DZIAŁANIE: szybko zwiększa wydalanie moczu przez okres 6-8 godzin.

WSKAZANIA: obrzęki pochodzenia sercowego i nerkowego, obrzęk mózgu występujący w zatruciach, obrzęk płuc.

PRZECIWWSKAZANIA: ostra niewydolność nerek z bezmoczem, niedrożność dróg moczowych, śpiączka wątrobowa, uczulenie na lek.

DZIAŁANIA UBOCZNE: skłonność do zakrzepów, u cukrzyków zwiększony poziom cukru we krwi. Niekiedy występują nudności, wymioty, brak łaknienia, biegunki.

DAWKOWANIE: zwykle doustnie 1-4 tabletek dziennie /0,04-0,16 g/ na dobę, domięśniowo 1-2 ampulek /0,02-0,04 g/ codziennie lub co drugi dzień.

1.8. NITROGLYCERINUM PROLONGATUM tabl. pod język 0,5 mg
/GLICERYL TRINITRATE,
NITROGLYCERINE/

DZIAŁANIE: szybko, ale krótkotrwale rozszerza naczynia krwionośne mięśnia sercowego przez co poprawia jego ukrwienie, ale powoduje spadek ciśnienia tętniczego krwi. Lek działa po podaniu już po 2-3 minutach.

WSKAZANIA: bóle dławicowe w przebiegu choroby wieńcowej.

PRZECIWWSKAZANIA: świeży zawał mięśnia sercowego, wstrząs po urazie czaszki, jaskra, uczulenie na lek.

DZIAŁANIA UBOCZNE: obniża gwałtownie ciśnienie tętnicze krwi i wywołuje osłabienie, zaczerwienienie skóry twarzy, bóle i zawroty głowy oraz niepokój.

DAWKOWANIE: zazwyczaj 1 tabletkę pod język, tabletki nie wolno rozgryzać.

UWAGA: leku nie wolno podawać osobom będącym pod wpływem alkoholu.

1.9. PENTAERYTHRITOL FORTE tabl. 0,03 g
/PENTAERITHRITOLI TETRANITRAS,
PENTAERITHRITYL TETRANITRATE/

DZIAŁANIE: lek działa podobnie do nitrogliceryny (patrz p. 1.8.) ale wolniej i dłużej - po godzinie od chwili podania przez okres około 5 godzin.

WSKAZANIA: zapobiegawczo i leczniczo w dusznicy bolesnej.

PRZECIWWSKAZANIA: takie jak w przypadku Nitrogliceryny (patrz p. 1.8.)

DZIAŁANIE UBOCZNE: takie jak w przypadku Nitrogliceryny (patrz p. 1.8.), ale występują rzadziej i są słabsze.

DAWKOWANIE: zwykle 1-2 tabl. 2 x dziennie, w razie potrzeby dawkę można podwoić.

1.10. VENO-ŻEL tuba 50 g
/preparat złożony, zawiera diklofenak/

DZIAŁANIE: miejscowo przeciwzapalnie, przeciwbólowo i przeciwobrzękowo.

WSKAZANIA: choroby żył i obrzęki zastoinowe kończyn dolnych, obrzęki pourazowe, zapalenie pochewek ścięgnistych.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na diklofenak, składnik żelu.

DAWKOWANIE: na miejsca zapalne lub bolesne nanosi się trochę żelu 3 x dziennie.

UWAGA: nie wolno stosować żelu na uszkodzoną skórę lub otwarte rany.

1.11. VITACON /WITAMINA K/ amp. 0,01 g/1 ml
/MENADIONI NATRII BISULFIS,
MENADIONE SODIUM BISULFITE/

DZIAŁANIE: przeciwkrwotoczne, bierze udział w procesie krzepliwości krwi, jej niedobór prowadzi do skazy krwotocznej.

WSKAZANIA: skaza krwotoczna, zatrucie środkami działającymi przeciwkrzepliwie, po przedawkowaniu leków przeciwkrzepliwych.

PRZECIWWSKAZANIA: ostre choroby mięszu wątroby (żółtaczka), choroby układu krwiotwórczego.

DZIAŁANIA UBOCZNE: przy przedawkowaniu zwiększa się krzepliwość krwi, może wywołać zakrzepice, krwimocz, uszkodzenie wątroby.

DAWKOWANIE: podskórnie lub domięśniowo 1 ampulka /0,01 g/ 1-2 x dziennie.

2.1. ALUGASTRIN tabl. do ssania 0,34 g
/preparat złożony, zawiera dwuwodorotlenek glinu i węglan sodowy/

DZIAŁANIE: zobojętnia treść żołądkową i działa osłaniająco na śluzówkę żołądka.

WSKAZANIA: niżyty i choroba wrzodowa żołądka i dwunastnicy, nadkwaśność, zgaga i wzdęcia.

PRZECIWWSKAZANIA: przewlekłe zaparcia, zaburzenia czynnościowe jelita grubego.

DZIAŁANIE UBOCZNE: może spowodować zaparcie stolca.

DAWKOWANIE: na 15-30 minut przed posiłkiem 1-2 tabl. 3 x dziennie, tabletki najlepiej pogryźć.

2.2. ATROPINUM SULFURICUM amp. 0,001 g/1 ml
/ATROPINI SULFAS,

ATROPINE SULFATE/

DZIAŁALNIE: zmniejsza napięcie mięśni gładkich i łagodzi skurcze spastyczne jelit, kolkę dróg moczowych i żółciowych oraz stany spastyczne oskrzeli, rozszerza źrenice przez co zaburza widzenie, hamuje wydzielanie śluzu, śliny, potu i łez, działa również przeciwwymiotnie.

WSKAZANIA: kolka jelitowa, dróg żółciowych i moczowych, zatrucia fosforoorganicznymi pestycydami.

PRZECIWWSKAZANIA: jaskra, niedrożność porażenna jelit, przerost gruczołu krokowego z zastojem moczu.

DZIAŁANIA UBOCZNE: suchość w jamie ustnej, zaburzenie widzenia (akomodacji oczu), zahamowanie wydzielania potu, wzrost ciepłoty ciała, utrudnione wydzielanie moczu.

DAWKOWANIE: podskórnie lub domięśniowo ½ - 1 ampułki zwykle łącznie z lekami rozkurczowymi lub przeciwbólowymi. W zatruciach pestycydami fosforoorganicznymi podaje się 2 ampułki (2 mg) domięśniowo i następnie co 3-8 minut po 1 ampułce aż do wystąpienia objawów podanych powyżej (patrz DZIAŁANIE UBOCZNE). W ciągu pierwszych 2 godzin postępowania leczniczego można podać łącznie 12 mg (6 ampułek) leku.

2.3. i 2.4. BISACODYL tabl. powł. 0,005 g i czopek 0,01 g
/BISACODYL/

DZIAŁANIE: przeczyszczające, po podaniu doustnym działa na jelito grube po 4-10 godzinach, po podaniu w postaci czopka doodbytniczo już po 1 godzinie.

WSKAZANIA: zaparcia stolca różnego pochodzenia.

PRZECIWWSKAZANIA: zapalenie jelita grubego, ostre spastyczne bóle żołądka o nieznannej etiologii. Nie należy podawać w postaci czopków przy hemoroidach.

DZIAŁANIE UBOCZNE: podawany przez dłuższy okres czasu może podrażnić jelito grube.

DAWKOWANIE: zwykle 1-2 tabletek przed snem lub 1 czopek rano.

2.5. CHOLAMID tabl. 0,5
/NICOTINYL METHYLAMIDUM,
NICOTINYL METHYLAMIDE/

DZIAŁANIE: żółciopędne i odkażające drogi żółciowe.

WSKAZANIA: zapalenie pęcherzyka żółciowego, zapalenie dróg żółciowych. Także osłonowo w kolce i kamicy wątrobowej.

PRZECIWWSKAZANIA: nadwrażliwość na lek.

DZIAŁANIE UBOCZNE: po dłuższym stosowaniu może wystąpić biegunka.

DAWKOWANIE: początkowo 2 tabletki 3 x dziennie po posiłku a po uzyskaniu poprawy 1 tabletki 3 x dziennie.

2.6. GEALCID tabl.
/preparat złożony zawiera wodorotlenek glinu/

DZIAŁANIE: tak jak ALUGASTRIN (patrz p. 2.1.)

WSKAZANIA: tak jak ALUGASTRIN (patrz p. 2.1.)

PRZECIWWSKAZANIA: tak jak w ALUGASTRIN (patrz p. 2.1.)
 DZIAŁANIA UBOCZNE: tak jak ALUGASTRIN (patrz p. 2.1.)
 DAWKOWANIE: żuć po 1 tabletkę 4-6 x dziennie między posiłkami.

2.7. GUTTAE STOMACHICAE flak. 25 g
 /krople żołądkowe, preparat złożony/

DZIAŁANIE: pobudzają wydzielanie soku żołądkowego, działają również przeciwskurczowo i przeciwbólowo.

WSKAZANIA: niestrawność, brak łaknienia, skurczowe bóle żołądka, bezsenność.

PRZECIWWSKAZANIA: brak.

DAWKOWANIE: 15-40 kropel na cukier lub łyżkę wody pół godziny przed jedzeniem lub doraźnie w razie potrzeby.

2.8. HEMORECTAL czopek doodbytniczy
 /preparat złożony/

DZIAŁANIE: miejscowo przeciwzapalnie i ściągająco na śluzówkę odbytu, również przeciwbólowo.

WSKAZANIA: stany zapalne błony śluzowej odbytu i guzki krwawnicze (hemoroidy).

PRZECIWWSKAZANIA: nadwrażliwość na lek.

DAWKOWANIE: 1 czopek 1-2 x dziennie.

2.9. LEXITAB tabl. powł. 0,2 g
 /RHEUM EXTRACT/

DZIAŁANIE: preparat pochodzenia roślinnego działa przeczyszczająco.

WSKAZANIA: zaparcia stolca różnego pochodzenia.

PRZECIWWSKAZANIA: niedrożność i stany zapalne jelit, podejrzenie zapalenia wyrostka robaczkowego, bóle brzucha o nieznannej etiologii.

DZIAŁANIA UBOCZNE: przy dłuższym stosowaniu może podrażnić jelito grube.

DAWKOWANIE: 1-2 tabletek przed snem, skutek działania leku występuje po 8-12 godzinach.

UWAGA: leku nie należy stosować dłużej niż 7 dni; nie należy go również stosować w przypadkach zatruc wywołanych lekami i metalami.

2.10. MENTHO-PARAFFINOL flak. 125 g
 /preparat składający się z parafiny ciekłej z dodatkiem olejku z mięty pieprzowej/

DZIAŁANIE: rozmiękcza masy kałowe w jelicie grubym i osłania śluzówkę jelit, nie wchłania się i nie drażni jelit.

WSKAZANIA: zaparcia nawykowe, spastyczne i atoniczne.

PRZECIWWSKAZANIA: brak.

DZIAŁANIA UBOCZNE: brak.

DAWKOWANIE: 1-2 łyżek stołowych 1-3 x dziennie

2.11. NIFUROKSAZYD tabl. 0,1 g
 /NIFUROXAZYDE, ERCEFURYL/

DZIAŁANIE: działa antyseptycznie w świetle przewodu pokarmowego, z którego się nie wchłania i szybko wydalą z kałem.

WSKAZANIA: zatrucia pokarmowe, ostre i przewlekłe biegunki.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na lek, ciąża.

DZIAŁANIA UBOCZNE: uczuleniowe odczyny skórne.

DAWKOWANIE: przeciętnie 2 tabletki /0,2 g/ 4 x dziennie. W czasie leczenia należy podawać duże ilości płynów i uzupełniać elektrolity, podając np. Gastrolit (patrz p. 8.2.)

2.12. RANIGAST tabl. powł. 0,15 g
/RANITIDINI HYDROCHLORICUM,
RANITIDINE HYDROCHLORIDE/

DZIAŁANIE: hamuje wydzielanie kwasu solnego w żołądku.

WSKAZANIA: choroba wrzodowa żołądka i dwunastnicy.

PRZECIWWSKAZANIA: nowotwory żołądka i dwunastnicy, ciąża, niewydolność nerek, uczulenie na lek.

DZIAŁANIA UBOCZNE: uczucie suchości w jamie ustnej, skórne odczyny alergiczne.

DAWKOWANIE: zazwyczaj 1 tabletka 2 x dziennie przez okres 4 tygodni.

2.13. RAPHACHOLIN drażetki
/preparat ziołowy/

DZIAŁANIE: żółciopędne, rozkurczowe i przeciwzapalne.

WSKAZANIA: stany zapalne dróg żółciowych i pęcherzyka żółciowego, zaburzenia trawienia, wzdęcia i zaparcia.

PRZECIWWSKAZANIA: brak.

DZIAŁANIA UBOCZNE: brak

DAWKOWANIE: po posiłku 1-2 tabletki 3 x dziennie, przy zaparciach 2 tabletki rano i wieczorem.

2.14. WĘGIEL AKTYWNY tabletki lub proszek
/CARBO MEDICINALIS,
ACTIVATED CHARCOAL/

DZIAŁANIE: absorbuje w jelitach produkty gnilne i gazy, także kwas solny w żołądku, działa zapierająco.

WSKAZANIA: nieżyty żołądkowo-jelitowe, biegunki, wzdęcia, zatrucia lekami i związkami chemicznymi.

PRZECIWWSKAZANIA: nie należy leku stosować u niemowląt.

DZIAŁANIA UBOCZNE: osłabia działanie innych równocześnie przyjmowanych leków.

DAWKOWANIE: przeciętnie 2-4 tabletek 3-4 x dziennie, w przypadkach silnych biegunek 10-20 tabletek 3 x dziennie. Tabletki przed połknięciem najlepiej pogryźć lub rozkruszyć.

3.1. IBUPROFEN tabl. 0,2 g
/IBUPROFENUM,
IBUPROFEN/

DZIAŁANIE: przeciwbólowe, przeciwzapalne i przeciwgorączkowe.

WSKAZANIA: bóle reumatyczne, bóle pourazowe, zapalenia okołostawowe, nerwobóle np. rwa kulszowa, bóle miesiączkowe, u osób źle tolerujących leki zawierające kwas salicylowy np. Polopirynę.

PRZECIWWSKAZANIA: nadwrażliwość na lek, czynna choroba wrzodowa żołądka i dwunastnicy, równoczesne stosowanie doustnych środków antykoncepcyjnych, ciąża.

DZIAŁANIA UBOCZNE: nudności, wymioty, biegunka, skórne odczyny uczuleniowe, wyjątkowo krwawienia z przewodu pokarmowego.

DAWKOWANIE: zwykle 1 tabletką 3 x dziennie, w razie potrzeby dawkę można podwoić, nie należy przekraczać w ciągu doby dawki 8 tabletek /1,6 g/.

3.2. MAJAMIL tabl. 0,05 g
/DICLOFENACUM NATRICUM,
DICLOFENAC SODIUM, VOLTAREN/

DZIAŁANIE: przeciwzapalne i przeciwbólowe.

WSKAZANIA: zapalenie stawów, bóle korzonkowe, rwa kulszowa, nerwobóle, bóle pourazowe.

PRZECIWWSKAZANIA: nadwrażliwość na lek, czynna choroba wrzodowa i dwunastnicy, znaczne upośledzenie czynności wątroby i nerek, ciąża.

DZIAŁANIA UBOCZNE: zaburzenia żołądkowo-jelitowe (nudności, wymioty, bóle brzucha, biegunka), skórne i ogólnoustrojowe odczyny alergiczne.

DAWKOWANIE: po posiłku, nie rozgryzając 1 tabletką 3 x dziennie.

3.3. NAPROXEN żel 10 % tuba 50 g
/NAPROXENUM,
NAPROXEN SODIUM/

DZIAŁANIE: miejscowo przeciwzapalnie, ochładzająco i łagodnie przeciwbólowo.

WSKAZANIA: miejscowo w bólach mięśni i stawów, urazach tkanek miękkich.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na lek, ciąża, nie należy stosować u dzieci poniżej 3 lat.

DZIAŁANIA UBOCZNE: skórne odczyny uczuleniowe.

DAWKOWANIE: bolące miejsca smarować niewielką ilością żelu 3-5 razy dziennie.

UWAGA: unikać kontaktu żelu z oczami i błonami śluzowymi.

3.4. NO-SPA tabl. 0,04 g
/DROTAVERINI HYDROCHLORIDUM,
DROTAVERINE HYDROCHLORIDE/

DZIAŁANIE: działa szybko i silnie rozkurczowo na mięśnie gładkie dróg żółciowych, moczowych i ścian przewodu pokarmowego.

PRZECIWWSKAZANIA; zapaść, niedrożność przewodu pokarmowego.

DZIAŁANIA UBOCZNE: niekiedy nudności, bóle głowy.

DAWKOWANIE: przeciętnie 1-2 tabletek 2-3 x dziennie.

3.5. PAPAVERINUM HYDROCHLORICUM amp. 0,04 g/2 ml
/PAPAVERINI HYDROCHLORIDUM,
PAPAVERINE HYDROCHLORIDE/

DZIAŁANIE: zmniejsza napięcie mięśni gładkich, rozszerza naczynia krwionośne, obniża ciśnienie tętnicze krwi. Nie działa przeciwbólowo.

WSKAZANIA: stany skurczowe przewodu pokarmowego, kolka wątrobowa i nerkowa, skurcze spastyczne oskrzeli.

PRZECIWWSKAZANIA: zaburzenia akcji serca, ciąża.

DZIAŁANIA UBOCZNE: nudności, wymioty, przyspieszenie akcji serca.

DAWKOWANIE: domięśniowo lub podskórnio 1-2 amp. jednorazowo.

3.6. PARACETAMOL tabl. 0,5 g
/PARACETAMOLUM,
ACENOL, PANADOL, APAP/

DZIAŁANIE: przeciwbólowe, przeciwgorączkowe.

WSKAZANIA: bóle różnego pochodzenia, również jako lek obniżający podwyższoną ciepłotę ciała, szczególnie u osób, które są uczulone na preparaty zawierające kwas salicylowy lub jego pochodne np. Polopiryna, Aspiryna.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na lek, ostre, zaostrzające się stany zapalne trzustki, upośledzenie czynności wątroby i nerek.

DZIAŁANIA UBOCZNE: nudności, wymioty, skórne i ogólnoustrojowe odczyny alergiczne.

DAWKOWANIE: przeciętnie 1-2 tabletek /0,5-1,0 g/ 2-3 x dziennie, nie należy zwykle przekraczać dawki 4 tabletek /2,0 g/ dziennie. Doraźnie przeciwbólowo podaje się 1-2 tabletek jednorazowo.

3.7. POLOPIRYNA „S” tabl. 0,3 g
/ACIDUM ACETYLOSALICYLICUM,
ACETYLSALICYLIC ACID, ASPIRIN/

DZIAŁANIE: przeciwbólowe, przeciwgorączkowe i przeciwzapalne, działa także przeciwzakrzepowo.

WSKAZANIA: stany gorączkowe, przeziębienia, bóle różnego pochodzenia, zapobiegawczo przeciwzakrzepowo przed zawałem mięśnia sercowego.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na lek, nieżyt żołądka, choroba wrzodowa żołądka i dwunastnicy, ciąża, u dzieci poniżej 12 roku życia.

DZIAŁANIA UBOCZNE: nudności, wymioty, skórne i ogólnoustrojowe odczyny uczuleniowe, krwawienie z przewodu pokarmowego o różnym nasileniu.

DAWKOWANIE: przeciętnie przeciwbólowo i przeciwgorączkowo 1-3 tabletek 3 x dziennie po jedzeniu, popijając płynami. Profilaktycznie przeciw zawałowi mięśnia sercowego ½ tabletki 1 x dziennie.

UWAGA: przyjmowanie równocześnie z doustnymi lekami przeciwcukrzycowymi potęguje ich działanie, podawanie łącznie z sulfonamidami skraca okres ich działania, równoczesne spożywanie alkoholu zwiększa podrażnienie błon śluzowych żołądka i niebezpieczeństwo wystąpienia krwawień z przewodu pokarmowego.

3.8. PYRALGINUM tabl. 0,5 g
/METAMIZOLUM NATRICUM,
METAMIZOLE SODIUM, NOVALGINE/

DZIAŁANIE: przeciwbólowe, przeciwzapalne, przeciwgorączkowe i słabo spazmolityczne.
WSKAZANIA: bóle różnego pochodzenia, bóle głowy, zębów, stawowe, mięśniowe, nerwobóle.

PRZECIWWSKAZANIA: nadwrażliwość na lek, niewydolność wątroby i nerek.

DZIAŁANIA UBOCZNE: zaburzenia czynności układu pokarmowego, skórne odczyny alergiczne, może spowodować uszkodzenie układu krwiotwórczego.

DAWKOWANIE: przeciętnie 1-2 tabletek 1-3 x dziennie.

3.9. SPASMOPHEN DUPLEX tabl.0,01 g
 /OXYPHENONII BROMIDUM,
 OXYPHENONIUM BROMIDE/

DZIAŁANIE: zmniejsza wydzielanie śliny, łez, potu, soku żołądkowego, działa także słabo rozkurczowo.

WSKAZANIA: stany skurczowe w obrębie przewodu pokarmowego, kolka wątrobowa i nerkowa.

PRZECIWWSKAZANIA: niedrożność porażenna jelit, przerost gruczołu krokowego, ciąża.

DZIAŁANIA UBOCZNE: podobnie jak w przypadku podawania atropiny (patrz p. 2.2.) tylko słabiej wyrażone.

DAWKOWANIE: zazwyczaj 1-2 tabletek 3-4 x dziennie.

3.10. TOLARGIN czopek
 /preparat złożony, składa się z pyralginy, papaweryny i atropiny/

DZIAŁANIE: przeciwbólowo, przeciwzapalnie, przeciwgorączkowo i rozkurczowo.

WSKAZANIA: bóle skurczowe w obrębie jamy brzusznej, kolka wątrobowa, nerkowa, bóle w przebiegu zapalenia pęcherza moczowego, bolesna miesiączka, objawowo w chorobie wrzodowej żołądka i dwunastnicy.

PRZECIWWSKAZANIA: nadwrażliwość na lek lub jego składniki, ostra niewydolność wątroby lub nerek, choroby układu krwiotwórczego.

DZIAŁANIA UBOCZNE: zaburzenia czynności układu pokarmowego, skórne odczyny alergiczne, może spowodować uszkodzenie układu krwiotwórczego.

DAWKOWANIE: doraźnie 1 czopek doodbytniczo, w bólach nawracających 1 czopek 3 x dziennie.

3.11. TRAMAL amp.0,1 g/2 ml
 /TRAMADOLI HYDROCHLORIDUM,
 TRAMADOL HYDROCHLORIDE/

DZIAŁANIE: przeciwbólowe na poziomie centralnym i na poziomie rdzenia przedłużonego na układ hamujący percepcję bólu.

WSKAZANIA: ostre i przewlekłe bóle nowotworowe, zawałowe, pourazowe, nerwobóle, także u osób z zaburzeniami układu oddechowego.

PRZECIWWSKAZANIA: ostre zatrucie alkoholem, środkami nasennymi, uczulenie na lek, ciąża, niewydolność wątroby lub nerek.

DZIAŁANIA UBOCZNE: zawroty głowy, uczucie suchości w jamie ustnej, nudności, wymioty.

DAWKOWANIE: zwykle 1 ampułka domięśniowo lub podskórną, dawkę można powtórzyć po 30 minutach, jeżeli ból nie ustąpi. Dawka maksymalna 4 ampułki (4,0 g) na dobę.

- 3.12. TRAMAL czopek 0,1 g
/patrz powyżej p. 3.10./

DZIAŁANIE: tak jak w p. 3.10.

WSKAZANIA: tak jak w p. 3.10.

PRZECIWWSKAZANIA: tak jak w p. 3.10.

DZIAŁANIA UBOCZNE: tak jak w p. 3.10.

DAWKOWANIE: 1 czopek doodbytniczo, jeżeli ból nie ustąpi można po upływie 3 godzin założyć następny czopek. Dawka maksymalna 4 czopki w ciągu doby.

- 3.13. TABLETKI OD BÓLU GŁOWY, ETOPIRYNA
/preparat złożony zawiera kwas acetylosalicylowy i kofeinę/

DZIAŁANIE: przeciwbólowe, przeciwzapalne i przeciwgorączkowe.

WSKAZANIA: bóle głowy różnego pochodzenia.

PRZECIWWSKAZANIA: czynna choroba wrzodowa żołądka i dwunastnicy, stany zapalne jelit, nadwrażliwość na salicyлаты, skaza krwotoczna, cukrzyca leczona lekami doustnymi.

DZIAŁANIA UBOCZNE: przy nadwrażliwości na salicyлаты mogą wystąpić skórne odczyny uczuleniowe.

DAWKOWANIE: w bólach głowy doraźnie 1-2 tabletki.

- 4.1. AMITRIPTYLINUM draż. 0,025 g
/AMITRIPTYLINUM HYDROCHLORICUM,
AMITRIPTYLINE HYDROCHLORIDE/

DZIAŁANIE: przeciwdepresyjne, uspokajające i przeciwłękowe.

WSKAZANIA: stany depresyjne z pobudzeniem i podnieceniem.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na lek, ostre zatrucia alkoholem lub środkami nasennymi, równoczesne przyjmowanie środków przeciwbólowych lub psychotropowych, stany maniakalne, jaskra, świeży zawał mięśnia sercowego.

DZIAŁANIA UBOCZNE: suchość w jamie ustnej, nudności, wymioty, zaparcia, zaburzenia widzenia (akomodacja oka), skórne odczyny alergiczne.

DAWKOWANIE: indywidualnie zależnie od zaleceń lekarskich, zwykle 1 tabletką (0,025 g) 2-3 x dziennie, w razie potrzeby dawkę można podwoić.

UWAGA: podczas przyjmowania leku nie wolno prowadzić ani obsługiwać pojazdów i urządzeń mechanicznych. Zakaz picia alkoholu.

- 4.2. AVIOMARIN tabl. 0,05 g
/DIMENHYDRINATUM,
DIMENHYDRINATE/

DZIAŁANIE: przeciwwymiotne i przeciwhistaminowe.

WSKAZANIA: choroba morską /lokomocyjna/, wymioty.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na lek, padaczka, ciąża, ostre wysiękowe i pęcherzykowe stany zapalne skóry.

DZIAŁANIA UBOCZNE: skórne odczyny alergiczne, uczucie suchości w jamie ustnej, senność, zwolnienie procesów psychicznych.

DAWKOWANIE: zapobiegawczo 1 tabletką na 30 minut przed podróżą, w czasie podróży 1 tabletką 3 x dziennie.

UWAGA: w czasie przyjmowania leku nie wolno prowadzić ani obsługiwać pojazdów i urządzeń mechanicznych.

4.3. i 4.4. FENACTIL draż. 0,025 g i amp. 0,025 g/5 ml
/CHLORPROMAZINI HYDROCHLORICUM,
CHLORPROMAZINE HYDROCHLORIDE,
LARGACTIL/

DZIAŁANIE: uspokajające, zmniejszające podniecenie, agresywność i napięcie emocjonalne, działa przeciwojeniowo i przeciwstresowo, działa także przeciwwymiotnie, hamuje wydzielanie soków trawiennych, zaburza termoregulację i obniża ciśnienie tętnicze krwi.

WSKAZANIA: psychozy zwłaszcza schizofreniczne, zespoły urojeniowe, psychozy ze stanami pobudzenia psychoruchowego, także nerwice wegetatywne, może być również użyty jako środek przeciwwymiotny.

PRZECIWWSKAZANIA: stany śpiączkowe wywołane lekami nasennymi, narkotykami, alkoholem lub zatruciami, stany depresyjne, niewydolność wątroby, przerost gruczołu krokowego z zastojem moczu.

DZIAŁANIA UBOCZNE: senność, apatia, spadek ciśnienia tętniczego krwi, wzmacnia działanie środków nasennych i alkoholu.

DAWKOWANIE: indywidualnie zależnie od stanu i wieku pacjenta i zaleceń lekarza Radio-Medicalu, w starszym wieku dawkę należy zmniejszyć. Zwykle doustnie 1-2 drażetek 1-3 x dziennie, domięśniowo głęboko w mięśnie pośladków 1-2 ampulek 1-3 x dziennie.

UWAGA: w trakcie przyjmowania leku nie wolno pić alkoholu i nie należy prowadzić i obsługiwać pojazdów i urządzeń mechanicznych.

4.5. i 4.6. LUMINALUM tabl. 0,1 g i amp. 0,2 g/1 ml

DZIAŁANIE: uspokajające, nasenne i przeciwdrgawkowe.

WSKAZANIA: bezsenność, nadmierna pobudliwość, nerwice lękowe, duże napady padaczkowe z drgawkami.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na lek, zatrucie środkami nasennymi lub przeciwbólowymi, upojenie alkoholem, niewydolność wątroby i nerek.

DZIAŁANIA UBOCZNE: kumulacja leku w mózgu i powolne wydalanie z organizmu powodują apatię i depresję oraz senność występującą także w dniu po podaniu leku, mogą wystąpić skórne odczyny uczuleniowe, przy dłuższym podawaniu może wystąpić lekozależność.

DAWKOWANIE: indywidualnie wg. wskazań lekarskich, nasennie 1 tabletką przed snem, w napadzie padaczkowym jednorazowo 1 ampulka głęboko domięśniowo.

UWAGA: podczas przyjmowania leku nie wolno prowadzić i obsługiwać pojazdów i urządzeń mechanicznych. Bezwzględny zakaz picia alkoholu, który w niebezpiecznym stopniu nasila działanie leku.

4.7. i 4.8. RELANIUM tabl. 0,005 g i amp. 0,01 g/2 ml
DIAZEPAMUM,
DIAZEPAM,
VALIUM

DZIAŁANIE: przeciwłękowe, uspokajające, przeciwdrgawkowe i ułatwiające zasypianie.
WSKAZANIA: stany lękowe, stany pobudzenia psychoruchowego, agresywność i drażliwość w psychozach i u alkoholików, bezsenność.

PRZECIWWSKAZANIA: nadwrażliwość na lek, podeszły wiek, ostra niewydolność oddechowa, stany zatrucia i śpiączki wywołanej przyjmowaniem leków depresyjnych, niewydolność wątroby.

DZIAŁANIA UBOCZNE: senność, zmęczenie, niezborność ruchów, rozszerzenie źrenic pogarszające ostrość widzenia.

DAWKOWANIE: zależnie od stanu chorego, przeciętnie 1 tabletkę 2-4 x dziennie, w stanach cięższych dawka podwójna, domięśniowo głęboko w mięśnie pośladka 1 ampułka, w razie potrzeby dawkę można zwiększyć do 3 ampulek w ciągu doby.

5.1. ADRENALINUM amp. 0,001 g/1 ml
 /EPINEPHIRINI HYDROTARATRAS,
 EPINEPHRINE/

DZIAŁANIE: zwęża naczynia krwionośne podwyższając ciśnienie tętnicze krwi, przyspiesza czynność serca i oddychania, rozszerza oskrzela.

WSKAZANIA: dychawica oskrzelowa, pokrzywka i obrzęki pochodzenia uczuleniowego, choroba posurowicza, zapaść i wstrząs anafilaktyczny.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na lek. zaburzenia rytmu serca, choroba wieńcowa serca, zaburzenia czynności nerek.

DZIAŁANIA UBOCZNE: zaburzenie akcji serca, częstoskórcz, bóle i zawroty głowy, wzrost ciśnienia tętniczego krwi.

DAWKOWANIE: zwykle podskórnie lub domięśniowo 1 ampułka.

5.2. CALCIUM DOBESILATE tabl. 0,25 g
 /CALCII DOBESILAS,
 CALCIUM DOBESILATE/

DZIAŁANIE: zmniejsza przepuszczalność naczyń włosowatych i przez to działa przeciwzapalnie, przeciwobrzękowo i przeciwwysiekowo; sole wapnia są niezbędne w procesie krzepnięcia krwi.

WSKAZANIA: odczyny alergiczne zapalne i wysiękowe, stany po przebytych infekcjach, niedobory wapnia, zatrucia metalami ciężkimi.

PRZECIWWSKAZANIA: niewydolność nerek, zaburzenia przemiany wapniowej w ustroju.

Względny przeciwwskazaniem jest kamica nerkowa.

DZIAŁANIA UBOCZNE: brak.

DAWKOWANIE: zazwyczaj 2-4 tabletek w ciągu doby.

5.3. CALCIUM tabletki musujące
 /CALCIUM LACTOGLUCONAS,
 CALCIUM LACTATE GLUCONATE/

DZIAŁANIE: tak jak w Calcium dobesilate (patrz p. 5.2.)

WSKAZANIA: tak jak w Calcium dobesilate (patrz p. 5.2.)

PRZECIWWSKAZANIA: : tak jak w Calcium dobesilate (patrz p. 5.2.)

DZIAŁANIA UBOCZNE: brak.

DAWKOWANIE: przeciętnie 1 tabletkę rozpuszczoną w ½ szklanki przegotowanej wody 3 x dziennie.

5.4. DEXAPOLCORT aerosol flak. 40 g
/DEXAMETHASONUM,
DEXAMETHASONE/

DZIAŁANIE: długotrwałe, silne przeciwzapalne, przeciwalergiczne i przeciwświądowe.

WSKAZANIA: alergiczne choroby skóry takie jak: pokrzywka, ostry wyprysk, odczyny po ukąszeniu owadów.

PRZECIWWSKAZANIA: bakteryjne, wirusowe i grzybicze zapalenie skóry, dermatozy kontaktowe, zmiany zapalne po szczepieniach ochronnych, nadwrażliwość na lek.

DZIAŁANIA UBOCZNE: lek zastosowany w stanach wymienionych w przeciwwskazaniach wywołuje nasilający się odczyn zapalny skóry.

DAWKOWANIE: przez 1-3 sekund z odległości 15-20 cm spryskać zmienione chorobowo miejsce na skórze 204 x dziennie.

UWAGA: należy chronić oczy.

5.5. i 5.6. DIPHERGAN draż 0,025 g i amp. 0,05 g/2 ml
/PROMETHAZINI HYDROCHLORIDUM,
PROMETHAZINE

DZIAŁANIE: powolne działanie przeciwhistaminowe i przeciwalergiczne.

WSKAZANIA: choroby alergiczne, jak: astma oskrzelowa, obrzęk, pokrzywka, wyprysk, odczyny skórne alergiczne, choroba posurowicza.

PRZECIWWSKAZANIA: nadwrażliwość na lek, ciąża, stany depresyjne, równoczesne podawanie leków nasennych lub uspokajających, picie alkoholu.

DZIAŁANIA UBOCZNE: senność, apatia, niekiedy depresja, skórne odczyny alergiczne, przebarwienia skóry ekspozowanej na słońce.

DAWKOWANIE: doustnie 1-2 tabletek 1-3 x dziennie, domięśniowo ½ - 1 ampułki 1-2 x dziennie (wolno i głęboko w mięśnie pośladkowe).

UWAGA: w czasie podawania leku nie wolno prowadzić pojazdów ani obsługiwać urządzeń mechanicznych, również nie wolno pić alkoholu i nie należy się opalać.

5.7. HYDROCORTOSONUM ACETICUM krem 1 % tuba 15 g
/HYDROCORTISONI ACETAS,
HYDRCORTOSONE ACETATE/

DZIAŁANIE: przeciwzapalne i przeciwświądowe.

WSKAZANIA: miejscowe zapalne stany alergiczne skóry, liszajec rumieniowaty i liszajec płaski o nasilonym świądzie, łuszczyca.

PRZECIWWSKAZANIA: bakteryjne, wirusowe i grzybicze zakażenia skóry, trądzik, stany zapalne skóry po szczepieniach ochronnych, nadwrażliwość na lek, nowotwory skóry.

DZIAŁANIA UBOCZNE: zmiany skórne tzw. trądzik posteroïdowy, pogorszenie ziarninowania ran.

DAWKOWANIE: zmienioną chorobowo skórę początkowo pokryć cienką warstwą kremu 1-3 x dziennie, po uzyskaniu poprawy smarować kremem zmiany 2-3 x w tygodniu.

5.8. HYDROCORTISONUM HEMISUCCINATUM amp. domięśniowe 0,1 g/2 ml
/HYDRCORTISONI NATRII SUCCINAS,
HYDROCORTISONE SODIUM SUCCINATE/

WSKAZANIA: ciężkie napady dychawicy oskrzelowej, w wstrząsie pourazowym, w niektórych zatruciach substancjami chemicznymi.

PRZECIWWSKAZANIA: nadwrażliwość na lek, choroba wrzodowa żołądka i dwunastnicy, zakażenia bakteryjne i wirusowe (opryszczka, półpasiec, ospa wietrzna), uogólniona grzybica.

DZIAŁANIA UBOCZNE: zatrzymanie płynów w ustroju, otyłość, zaburzenia endokrynologiczne, zmniejszenie odporności, owrzodzenie żołądka i dwunastnicy, nawrót choroby wrzodowej żołądka i dwunastnicy, skórne odczyny alergiczne.

DAWKOWANIE: tylko na polecenie lekarza Radio-Medicalu, przeciętnie jednorazowo domięśniowo 1-2 ampulek /0,1-0,2 g/, w ciągu doby maksymalnie 15 ampulek /1,5 g/.

5.9. PHENAZOLINUM amp. 0,1 g/2 ml
/ANTAZOLINI HYDROCHLORIDUM,
ANTAZOLINE HYDRCHLORIDE/

DZIAŁANIE: przeciwalergiczne i przeciwhistaminowe, hamuje reakcje anafilaktyczne występujące we wstrząsie.

WSKAZANIA: pokrzywka, świąd, obrzęki i inne skórne odczyny alergiczne, odczyny zapalno-uczuleniowe występujące po ukąszeniu przez owady i po przyjętych lekach.

PRZECIWWSKAZANIA: ostre wysiękowe i pęcherzykowe stany zapalne skóry, niedokrwistość.

DZIAŁANIE UBOCZNE: zwolnione procesy psychiczne i zaburzenia koordynacji ruchów.

DAWKOWANIE: domięśniowo 1 ampulka 1-3 x dziennie, w ciężkich stanach chorobowych dawkę można zwiększyć do 4 ampulek w ciągu doby /0,4 g/.

UWAGA: podczas leczenia nie należy prowadzić pojazdów i obsługiwać urządzeń mechanicznych, również nie wolno pić alkoholu.

5.10. ZYRTEC tabl. powł. 0,01 g
/CETRIZINUM,
CETRIZINE DIHYDROCHLORIDE/

DZIAŁANIE: przeciwhistaminowe.

WSKAZANIA: przewlekłe i sezonowe alergiczne zapalenie błon śluzowych nosa, alergiczne zapalenie spojówek, świąd, pokrzywka.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na lek, ciąża, niewydolność nerek.

DZIAŁANIE UBOCZNE: skórne odczyny uczuleniowe.

DAWKOWANIE: 1 tabletkę /0,01/ g raz dziennie przed kolacją.

UWAGA: podczas leczenia nie należy pić alkoholu.

6.1. ALLEGASTHMIN tabletkę
/preparat złożony z fenazoliny, teofiliny, efedryny i fenobarbitalu/

DZIAŁANIE: zwężające naczynia krwionośne błony śluzowej nosa, przyspieszające zwolnioną akcję serca i rozszerzające oskrzela.

WSKAZANIA: przewlekłe choroby układu oddechowego (zapalenie oskrzeli, dychawica oskrzelowa, rozedma płuc).

PRZECIWWSKAZANIA: nadciśnienie tętnicze, nadczynność tarczycy, przerost gruczołu krokowego z zastojem moczu, jaskra.

DZIAŁANIA UBOCZNE: bóle i zawroty głowy, bezsenność, nadciśnienie tętnicze, nudności i wymioty.

DAWKOWANIE: zwykle 1 tabletkę 2-3 x dziennie, zapobiegawczo 1 tabletkę przed snem.

6.2. CHLORCHINALDIN tabl. do ssania
/CHLORQUINALDOLUM,
CHLORQUINALDOL/

DZIAŁANIE: bakteriobójcze, lek wchłania się z przewodu pokarmowego nie niszcząca saprofitycznej flory bakteryjnej.

WSKAZANIA: stany zapalne gardła, jamy ustnej, migdałków, dziąseł, grzybica jamy ustnej po leczeniu antybiotykami.

PRZECIWWSKAZANIA: nadwrażliwość na lek.

DZIAŁANIA UBOCZNE: niekiedy nudności i bóle głowy.

DAWKOWANIE: ssać 1 tabletkę co 1-2 godzin.

6.3. FLEGAMINA tabl. 0,8 mg

DZIAŁANIE: silne wykrztuśne i mukolityczne.

WSKAZANIA: przewlekłe zapalenie oskrzeli, astma oskrzelowa z obfitą wydzieliną.

PRZECIWWSKAZANIA: nadwrażliwość na lek.

DZIAŁANIA UBOCZNE: łagodne zaburzenia ze strony przewodu pokarmowego.

DAWKOWANIE: zwykle 1 tabletkę 3 x dziennie, ostatnia tabletkę nie powinna być przyjmowana bezpośrednio przed snem.

6.4. SALBUTAMOL flak. 20 ml (400 dawek) 0,1 mg/dawkę
/SALBUTAMOLI SULFAS,
SALBUTAMOL SULFATE/

DZIAŁANIE: silnie i długotrwale rozszerza oskrzela, pobudza ośrodek oddechowego układu nerwowego, antagonizuje działanie leków nasennych, alkoholu i morfiny.

WSKAZANIA: skurcz oskrzeli, astma, przewlekłe zapalenie oskrzeli, rozedma płuc.

PRZECIWWSKAZANIA: nadwrażliwość na lek, zaburzenia rytmu serca przebiegające z częstoskurczem, świeży zawał mięśnia sercowego. Względny przeciwwskazaniem jest nadciśnienie tętnicze i nadczynność tarczycy.

DZIAŁANIA UBOCZNE: nudności, wymioty, niekiedy częstoskurcz i zaburzenia rytmu serca.

DAWKOWANIE: 1-2 dawek 4 x w ciągu doby, odstęp między kolejnymi dawkami winien wynosić około 5 godzin, w ciągu doby maksymalnie można stosować 6 dawek.

6.5. THIOCODIN tabletkę
/preparat złożony, zawiera kodeinę i sulfogwajakol/

DZIAŁANIE: przeciwkaszlowe i słabo przeciwbólowe.

WSKAZANIA: uporczywy suchy kaszel.

PRZECIWWSKAZANIA: astma oskrzelowa, przewlekły nieżyt oskrzeli, rozstrzenia oskrzeli.

DZIAŁANIE UBOCZNE: niekiedy nudności i zaparcia, przy długotrwałym stosowaniu może dojść do lekozależności.

DAWKOWANIE: przeciętnie 1 tabletkę 3 x dziennie.

- 6.6. THYMAZEN krople do nosa 0,005 g/10 ml flak. 10 ml
/THYMAZOLINI HYDROCHLORICUM,
THYMAZOLINE HYDROCHLORIDE/

DZIAŁANIE: miejscowo, szybko i długotrwale zwęża naczynia krwionośne błony śluzowej nosa, zmniejsza stan zapalny i wydzielanie śluzu w nosie.

WSKAZANIA: stan zapalny błony śluzowej nosogardzieli.

PRZECIWWSKAZANIA: nadwrażliwość na lek, suchy nieżyt nosa.

DZIAŁANIE UBOCZNE: suchość błony śluzowej nosogardzieli.

DAWKOWANIE: 1-2 kropli do każdego otworu nozdy 2-4 x dziennie.

- 6.7. TUSSIPECT drażetka
/preparat złożony, w swoim składzie zawiera efedrynę/

DZIAŁANIE: wykrztuśne.

WSKAZANIA: kaszel oraz stany zapalne górnych dróg oddechowych i oskrzeli.

PRZECIWWSKAZANIA: brak.

DZIAŁANIE UBOCZNE: brak.

DAWKOWANIE: przeciętnie 2 drażetki 3 x dziennie.

- 6.8. XYLOMETAZOLIN 0,1 % krople do nosa flak. 10 ml
/XYLOMETAZOLINI HYDROCHLORIDUM,
XYLOMETAZOLINE HYDROCHLORIDE/

DZIAŁANIE: szybko i długotrwale zwęża naczynia krwionośne błony śluzowej nosogardzieli, zmniejszając stan zapalny i wydzielanie śluzu.

WSKAZANIA: nieżyt błony śluzowej nosogardzieli.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na lek, suchy nieżyt nosa.

DZIAŁANIE UBOCZNE: wywołuje suchość błony śluzowej nosogardzieli.

DAWKOWANIE: po jednym rozpyleniu 4-6 x w ciągu doby, leczenia nie należy stosować przez dłuższy okres czasu.

- 7.1. AGALIN 1 % flak. 60 ml
/GAMMA BENZENE HEXACHLORIDE,
LINDANE/

DZIAŁANIE: kontaktowe działanie owadobójcze, larwobójcze i roztoczobójcze.

WSKAZANIA: świerzb, wszawica głowowa i łonowa.

PRZECIWWSKAZANIA: nadwrażliwość na lek, okres ciąży.

DZIAŁANIA UBOCZNE: może spowodować zatrucie przede wszystkim na skutek przypadkowego połknięcia leku, ale także przez wdychanie lub przez skórę.

SPOSÓB UŻYCIA: posmarować skórę ze zmianami chorobowymi (w przypadku wszawicy łonowej najlepiej ogoloną) i po 8-12 godzinach zmyć ciepłą wodą. Kurację w razie potrzeby można powtórzyć po tygodniu.

7.2. i 7.3. AMPICILLIN tabl. 0,5 g i fiolka 1,0 g
/AMPICILLINUM,
AMPICILLIN, PENBRITIN/

DZIAŁANIE: półsyntetyczny antybiotyk pochodny penicyliny działa bakteriobójczo, nie ulega rozkładowi w kwaśnym środowisku żołądka, po podaniu doustnym osiąga stężenie terapeutyczne po 2 godzinach, a po podaniu domięśniowym po 45 minutach i utrzymuje ten poziom przez 12 godzin.

WSKAZANIA: zakażenia dróg oddechowych, żółciowych i moczowych oraz miękkich tkanek i powłok ciała.

PRZECIWWSKAZANIA: nadwrażliwość na penicylinę.

DZIAŁANIE UBOCZNE: może wywołać skórne i ogólnoustrojowe odczyny uczuleniowe o różnym stopniu nasilenia.

DAWKOWANIE: zależnie od nasilenia choroby i stanu pacjenta, przeciętnie 2-4 tabletek /1,0-2,0g/ co 6-8 godzin lub domięśniowo 1 fiolka /1,0 g/ co 6-8 godzin, lek rozpuszczony w fiolecie traci ważność po 24 godzinach przechowywania w lodówce.

7.4. ANATOKSYNA TĘŻCOWA amp. 1 ml
/ANATOXINUM TETANICUM ADSORBATUM,
TETANUS ANATOXIN/

DZIAŁANIE: szczepionka wytwarzająca przeciwciała przeciwko tężcowi.

WSKAZANIA: szczepionka służy do czynnego uodpornienia przeciwko tężcowi osób, które nie były szczepione lub nie były doszczepione w ciągu poprzednich 8 lat, względnie osób, które nie mogą udokumentować takich szczepień. Szczepi się w przypadku ran zainfekowanych lub zanieczyszczonych.

PRZECIWWSKAZANIA: w razie zagrożenia nie ma przeciwwskazań.

DZIAŁANIE UBOCZNE: zwykle niedużego stopnia odczyn zapalny bez istotnego zagrożenia.

DAWKOWANIE: zwykle, w przypadku zaistnienia wskazań, podaje się łącznie z surowicą przeciwteżcową, w jedno ramię głęboko, podskórnie 1 ml szczepionki, a w drugie ramię po 20 minutach surowicę przeciwteżcową w ilości 3000 j w właściwy sposób (patrz p. 7.5.). Osobom, które były szczepione w okresie poprzednich 8 lat lub były doszczepiane nie ma potrzeby podawać szczepionki.

UWAGA: anatoksynę należy przechowywać w temperaturze 4° – 10° C, nie wolno przechowywać w zamrażalniku. Chronić przed światłem.

7.5. ANTYTOKSYNA TĘŻCOWA KOŃSKA LIOFILIZOWANA amp. 3000 j
/ANTITOXINUM EQUINUM LYOFILISATUM,
TETANUM ANTITOXIN/

DZIAŁANIE: surowica zawiera gotowe przeciwciała przeciwko tężcowi, dawka 3000 j chroni przed zachorowaniem przez 2 tygodnie.

WSKAZANIA: rozległe, zainfekowane lub zanieczyszczone rany względnie rany szarpane ze

zmiażdżonymi tkankami szczególnie u osób, które nie były szczepione lub nie były doszczepiane w ciągu poprzednich 8 lat, względnie u osób, które nie posiadają odpowiedniej dokumentacji.

PRZECIWWSKAZANIA: choroby alergiczne: astma, wstrząs, katar sienny itp. Osobom, którym podawano kiedykolwiek surowicę przeciwtężcową końską należy podać surowicę bydłącą – patrz p. 7.6.

DZIAŁANIA UBOCZNE: w przypadku podawania surowicy zawsze istnieje obawa wystąpienia objawów uczuleniowych różnego stopnia i nasilenia, począwszy od objawów skórnych a skończywszy na bardziej niebezpiecznym wstrząsie anafilaktycznym, który może wystąpić nawet w momencie podawania surowicy. Choroba posurowicza.

DAWKOWANIE: dawka 3000 j zapobiega wystąpieniu tężca przez okres 2 tygodni. Lek podaje się zawsze po wykonaniu próby śródskórnej. Jeżeli próba jest ujemna, surowicę podaje się domięśniowo w dwóch dawkach, pierwsza 0,5 ml, a druga po 2 godzinach – pozostałą ilość surowicy. Jeżeli próba jest dodatnia, surowicę można podać wyłącznie drogą stopniowego odczulania (patrz Morski Poradnik Medyczny).

UWAGA: przy podawaniu surowicy należy mieć przy sobie zestaw przeciwwstrząsowy. Surowicę należy przechowywać w temperaturze 4° – 10° C i chronić przed światłem.

7.6. ANTYTOKSYNA PRZECIWTĘŻCOWA BYDŁĘCA amp. 3000j. /ANTITOXINUM TETANICUM BOVINUM/

DZIAŁANIE: tak jak w p. 7.5.

PRZECIWWSKAZANIA: tak jak w p. 7.5.

DZIAŁANIE UBOCZNE: tak jak w p. 7.5.

DAWKOWANIE: tak jak w p. 7.5.

UWAGA: tak jak w p. 7.5.

WSKAZANIA: w przypadkach uprzedniego podawania surowicy przeciwtężcowej końskiej.

7.7. BIASEPTOL 480 tabl. 0,480 g /CO-TRIMAZOLUM CO-TRIMAZOLE/

DZIAŁANIE: chemioterapeutyk zawiera w swoim składzie sulfonamid – sulfametaksazol. Działa hamująco na rozwój bakterii, szybko wchłania się z przewodu pokarmowego.

WSKAZANIA: ostre i przewlekłe stany zapalne układu oddechowego, nerek i dróg moczowych oraz stany zapalne i ropne tkanki podskórnej i skóry; stosowana jest również w zakażeniach przewodu pokarmowego.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na sulfonamidy, ostre i przewlekłe choroby mięszu wątroby, niewydolność nerek, choroby układu krwiotwórczego.

DZIAŁANIA UBOCZNE: odczyny uczuleniowe skórne i ogólnoustrojowe, bóle i zawroty głowy, nudności i wymioty, przy dłuższym stosowaniu istnieje groźba uszkodzenia układu krwiotwórczego.

DAWKOWANIE: przeciętnie 2 tabletki 2 x dziennie przez okres nie przekraczający 14 dni najlepiej w czasie lub bezpośrednio po posiłku, popijając dużą ilością płynów.

7.8. CHININA ^x/tabl. 0,25 g

/CHININUM HYDROCHLORICUM,
QUININE/

DZIAŁANIE: zabójcze na wewnątrzkomórkowe postaci zarodźców malarii *Pl. falciparum*, *Pl. vivax*, *Pl. ovalae* i *Pl. malariae*, nie działa na postaci pozakrwinkowe.

WSKAZANIA: stosuje się do leczenia ostrych ataków malarii w przypadkach szczepów opornych na inne leki przeciwmalaryczne. Nie stosuje leku do profilaktyki malarii.

PRZECIWWSKAZANIA: zaburzenia przewodnictwa śródkomorowego serca, ciąża, uczulenie na lek.

DZIAŁANIA UBOCZNE: skórne objawy uczuleniowe, szumy i brzęczenie w uszach, osłabienie słuchu, zaburzenia widzenia, osłabienie i zamroczenie, bóle i zawroty głowy, zwolnienie akcji serca.

DAWKOWANIE: w I i II dniu 2 tabletki po posiłku 3 x dziennie, następnie w III-VII dnia 2 tabletki 2 x dziennie.

UWAGA: leczenie należy zastosować po konsultacji z lekarzem Radio-Medical.

7.9. DAVERCIN tabl. 0,25 g
/ERYTHROMYCINI CYCLOCARBONAS,
ERYTHROMYCIN CYCLOCARBONATE/

DZIAŁANIE: bakterostatyczne i bakteriobójcze.

WSKAZANIA: głównie zakażenia górnych dróg oddechowych, zakażenia skóry i tkanek miękkich np. ropnie, czyraki, róża.

PRZECIWWSKAZANIA: nadwrażliwość na lek, upośledzenie czynności wątroby, ciąża.

DZIAŁANIA UBOCZNE: skórne odczyny alergiczne, niekiedy nudności i wymioty.

DAWKOWANIE: zwykle I dawka 3 tabletki a potem następne co 12 godzin 2 tabletki, nie dłużej niż 10 dni, każda dawka winna być przyjęta przed posiłkiem i popita dużą ilością płynów.

7.10. DOXYCYCLINUM kaps. 0,1 g
/DOXYCYCLINI HYDROCHLORIDUM,
DOXYCYCLINE HYDROCHLORIDE/

DZIAŁANIE: półsyntetyczny antybiotyk z grupy tetracyklin o szerokim zakresie działania bakterostatycznego.

WSKAZANIA: zakażenia dróg oddechowych, dróg moczowo-płciowych, rzeżączka.

Stosowany także do profilaktyki i leczenia malarii w przypadkach uczulenia lub odporności na inne leki przeciwmalaryczne.

DZIAŁANIA UBOCZNE: zaburzenia ze strony przewodu pokarmowego np. nudności, wymioty, biegunki, skórne odczyny uczuleniowe.

DAWKOWANIE: zwykle w czasie posiłków z dużą ilością płynów, początkowa dawka 2 kapsułki, a następnie 1 kapsułka raz na dobę, w cięższych przypadkach 2 kapsułki.

UWAGA: profilaktycznie przeciwko malarii w czasie przybywania w strefie malarycznej 1 kapsułka dziennie.

7.11. FANSIDAR tabletki

/preparat złożony z sulfadoxyny (sulfonamid) i piretamiны/

DZIAŁANIE: zarodkobójcze na postacię krwinkowe, trofozoity i shizonty wszystkich rodzajów malarii – *Pl.falciparum*, *Pl. ovale*, *Pl. vivax* i *Pl. malariae*.

WSKAZANIE: służy wyłącznie do leczenia każdego rodzaju malarii.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na sulfonamidy, ciąża, ciężkie uszkodzenie wątroby lub nerek.

DZIAŁANIA UBOCZNE: zaburzenia żołądkowo- jelitowe, jak nudności, wymioty, brak łaknienia, skórne zmiany uczuleniowe.

DAWKOWANIE: jednorazowo 3 tabletki.

7.12. FURAGINUM tabl. 0,05 g
/FURAGINUM,
AKRITON, FURAGIN, FURAZIDIN/

DZIAŁANIE: chemioterapeutyk działający na florę bakteryjną w obrębie dróg moczowych.
WSKAZANIA: bakteryjne zakażenia dróg moczowych, pęcherza moczowego i miedniczek nerkowych.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na lek, ostre zapalenie i niewydolność nerek, pierwsze trzy miesiące ciąży.

DZIAŁANIA UBOCZNE: skórne odczyny uczuleniowe, nudności, wymioty, bóle i zawroty głowy.

DAWKOWANIE: przeciętnie podczas posiłków w I dniu 2 tabletki 4 x dziennie, w dniach następnych 2 tabletki 3 x dziennie przez 7-8 dni.

7.13. MEFLOQUINA /LARIAM/ tabletki
/MEFLOQUINUM,
MEFLOQUINE/

DZIAŁANIE: zabójczo na shizonty we wszystkich rodzajach malarii; nie działa na postacię krwinkowe zarodków.

WSKAZANIA: profilaktyka i leczenie wszystkich rodzajów malarii.

PRZECIWWSKAZANIA: ciąża, ciężka niewydolność nerek lub wątroby, u osób z padaczką lub zaburzeniami psychicznymi w wywiadzie, u dzieci o wadze poniżej 15 kg.

DZIAŁANIA UBOCZNE: nudności, wymioty, bóle brzucha, biegunka, bóle i zawroty głowy, skórne odczyny uczuleniowe, zwolnienie akcji serca, zaburzenia psychiczne.

DAWKOWANIE: profilaktyczne na tydzień przed pobytem w strefie malarycznej 1 tabletki raz w ciągu tygodnia, przy dłuższym pobycie, po dwutygodniowej przerwie, 1 tabletki co 4 tygodnie. Lecznictwo wg wskazań lekarza, ale standardowo: 3 tabletki a po 6-8 godzinach następne 2 tabletki, u osób o wadze powyżej 60 kg, po następnych 6-8 godzinach dodatkowo 1 tabletkę.

UWAGA: kobietom nie zaleca się zachodzić w ciążę przez 3 miesiące od zakończenia przyjmowania mefloquiny.

Nie należy również stosować równocześnie mefloquiny i chininy.

7.14. METRONIDAZOL tabl. 0,25 g

/METRONIDAZOLUM,
METRONIDAZOLE/

DZIAŁANIE: silne działanie pierwotniakobójcze i bakteriobójcze na bakterie beztlenowe.

WSKAZANIA: zakażenia wywołane przez rzęśistki, pełzaki i lambie, także w ropnych zapaleniach dząseł.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na lek, ciąża.

DZIAŁANIA UBOCZNE: łagodne zaburzenia ze strony przewodu pokarmowego (metaliczny posmak w ustach, nudności, wymioty), skórne odczyny uczuleniowe.

DAWKOWANIE: zależnie od rodzaju choroby i wskazówek lub zaleceń lekarza Radio-Medical.

7.15. PYRANTELUM tabl. 0,25 g
/PYRANTELI PAMOAS,
PYRANTEL PAMOATE/

DZIAŁANIE: zabójcze na robaki obłe w obrębie jelit.

WSKAZANIA: zakażenie owsikami, glistą ludzką i tęgoryjcem dwunastnicy.

PRZECIWWSKAZANIA: ciąża, zaburzenia czynności wątroby, uczulenie na lek.

DZIAŁANIA UBOCZNE: niekiedy biegunka, wymioty, bóle i zawroty głowy, skórne odczyny uczuleniowe.

DAWKOWANIE: jednorazowo doustnie zależnie od ciężaru ciała, zwykle 10 mg/kg wagi ciała, w ciężkich przypadkach infestacji robakami dawkę można zwiększyć dwukrotnie.

7.16. URENIL tabl. 0,5 g
/SULFACARBAMIDUM,
SULFOCARBAMIDE/

DZIAŁANIE: sulfonamid o działaniu bakteriostatycznym.

WSKAZANIA: zapalenie cewki moczowej, dróg moczowych, pęcherza i miedniczek nerkowych.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na sulfonamidy, ciąża, upośledzenie czynności wątroby lub nerek.

DZIAŁANIA UBOCZNE: słabo wyrażone zaburzenia ze strony przewodu pokarmowego, skórne odczyny uczuleniowe.

DAWKOWANIE: zależnie od nasilenia objawów chorobowych 2-4 tabletek 3-4 x dziennie popijając dużą ilością płynów.

UWAGA: w czasie przyjmowania leku nie należy opalać się.

7.17. UROLIN kaps. 0,2 g
/ACIDUM PIPEMIDICUM,
PIPEMIDIC ACID/

DZIAŁANIE: chemioterapeutyk działający bakteriobójczo.

WSKAZANIA: przewlekłe i nawracające zakażenia dróg moczowych.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na lek, ciąża, ciężka niewydolność wątroby.

DZIAŁANIA UBOCZNE: nudności, wymioty, biegunki, skórne odczyny uczuleniowe, występuje zjawisko fotoalergii.

DAWKOWANIE: w czasie posiłków 2 tabletki co 12 godzin przez okres do 10 dni.

UWAGA: w czasie przyjmowania leku nie należy prowadzić ani obsługiwać pojazdów i urządzeń mechanicznych, również należy unikać intensywnego nasłoneczniania się.

7.18. ZINNAT tabl. 0,5 g
/CEFUROXIMI AXETILUM,
CEFUROXIME AXETIL/

DZIAŁANIE: antybiotyk z grupy cefalosporyn II generacji działający między innymi na dwoinki rzeżączki.

WSKAZANIA: niepowikłana rzeżączka, zapalenie dróg oddechowych, ucha środkowego.

PRZECIWWSKAZANIA: nadwrażliwość na cefalosporyny, ciąża.

DAWKOWANIE: w leczeniu niepowikłanej rzeżączki po posiłku jednorazowo 2 tabletki u mężczyzn, a u kobiet dawkę należy ponowić po 12 godzinach.

8.1. AQUA PRO INIECTIONE amp. 5 ml

ZASTOSOWANIE: głównie jako rozpuszczalnik do leków.

8.2. GASTROLIT saszetka
/preparat złożony zawiera: chlorek sodu 0,35 g, chlorek potasu 0,3 g, wodorowęglan sodowy 0,5 g, glukozę 2,9 g i wyciąg z rumianku 0,1 g/

DZIAŁANIE: nawodnienie i uzupełnienie elektrolitów.

WSKAZANIA: biegunki, stan odwodnienia organizmu.

PRZECIWWSKAZANIA: bezmocz, przewlekła i ostra niewydolność nerek.

DAWKOWANIE: zawartość saszetki należy rozpuścić w szklance przegotowanej, gorącej wody, następnie ochłodzić, przez pierwsze 4 godziny podać 2-4 szklanek rozpuszczonego preparatu aż do zaspokojenia pragnienia, a potem po 1 szklance po każdym płynnym stolcu. Płyn należy popijać małymi łykami.

8.3. GLUCOSUM 5 % flak. 500 ml

DZIAŁANIE: materiał energetyczny, powoduje zwiększenie wydalania moczu.

WSKAZANIA: u osób nieprzytomnych lub osób, które nie są zdolne połykać.

DAWKOWANIE: podaje się dożylnie w kroplówce flakon 500 ml przez 45-60 minut.

8.4. SÓL FIZJOLOGICZNA amp. 10 ml
/NATRIUM CHLORATUM 0,9 %,
SOLUTIO PHISIOLOGICA/

ZASTOSOWANIE: głównie jako rozpuszczalnik do leków lub do przemywania spojówek. W tym ostatnim przypadku zawartość ampułki należy przelać do kieliszka do płukania oka.

8.5. VITAMINUM B₁ tabl. 0,025 g
/THIAMINUM HYDROCHLORICUM,
THIAMINE/

DZIAŁANIE: odgrywa ważną rolę w przemianie węglowodanów w organizmie.

WSKAZANIA: niedobór witaminy, zapalenie nerwów obwodowych, nerwobóle, rwa kulszowa, neurapatia alkoholowa i cukrzycowa.

PRZECIWWSKAZANIA: nadwrażliwość na witaminę B₁ .
 DZIAŁANIE UBOCZNE: przy podawaniu doustnym brak.
 DAWKOWANIE: przeciętnie 1 tabletki 1-2 x dziennie.

8.6. VITAMINA B₆ tabl. 0,05 g
 /PYRIDOXINUM HYDROCHLORICUM,
 PYRIDOXINE HYDROCHLORIDE/

DZIAŁANIE: odgrywa istotną rolę w przemianie materii szczególnie białek.
 WSKAZANIA: niedobór witaminy, choroby obwodowego i ośrodkowego układu nerwowego, choroba popromienna, zapalenie błony śluzowej jamy ustnej, oparzenie słoneczne, neuropatie alkoholowe.
 PRZECIWWSKAZANIA: brak.
 DAWKOWANIE: przeciętnie 1-2 tabletek 3 x dziennie.

8.7. VITAMINUM C tabl. 0,2
 /ACIDUM ASCORBICUM,
 ASCORBIC ACID/

DZIAŁANIE: bierze istotny udział w przemianie materii szczególnie białkowej i węglowodanowej oraz w syntezie hemoglobiny, a także w procesach odpornościowych, działa odtruwająco w procesie przejścia methemoglobiny w hemoglobinę.
 WSKAZANIA: niedobór witaminy, okres wzmożonego zapotrzebowania na witaminę, jak np. ciąża, okres rekonwalescencji, zaburzenia wchłaniania, uporczywe biegunki, owrzodzenie jelit, zapalenie okrężnicy, celem zwiększenia odporności organizmu.
 PRZECIWWSKAZANIA: tylko w zaburzeniach przemiany moczanowej.
 DZIAŁANIA UBOCZNE: przy zalecanych dawkach brak.
 DAWKOWANIE: zapobiegawczo 1 tabletki dziennie, leczniczo 1-2 tabletek 2-4 x dziennie.

9.1. ACUDEX zasyпка saszetka 4,0 g
 /DEXTRANOMER/

DZIAŁANIE: przyspiesza gojenie ran i owrzodzeń.
 WSKAZANIA: rany i owrzodzenia zwłaszcza z wysiękiem, odleżyny, owrzodzenia podudzi.
 PRZECIWWSKAZANIA: nadwrażliwość na lek.
 DZIAŁANIE UBOCZNE: brak.
 ZASTOSOWANIE: powierzchnię oczyszczonej rany lub owrzodzenia posypać obficie zasypką i założyć jałowy opatrunek, który należy zmieniać 2-3 x dziennie.

9.2. ALKOHOL ETYLOWY 70 %
 /SPIRITUS VINI, ETANOL,
 ETHANOL/

DZIAŁANIE: odkażające. Specjalną rolę odgrywa w zatruciach alkoholem metylowym lub glikolem etylowym. Alkohol etylowy ulega w organizmie przemianie 9 krotnie szybciej niż alkohol metylowy lub glikol etylowy i w przypadkach zatruc tymi związkami podanie alkoholu etylowego blokuje układ enzymatyczny i uniemożliwia powstanie formaldehydu i kwasu mrówkowego, bardzo toksycznych produktów utlenienia alkoholu metylowego i glikolu etylowego, co pozwala na stopniowe wydalanie z organizmu trucizn w stanie nie rozłożonym.

WSKAZANIA: dezynfekcja skóry przed wykonaniem zastrzyków, zatrucie alkoholem metylowym lub glikolem etylowym.

PRZECIWWSKAZANIA: brak.

DAWKOWANIE: do celów dezynfekcyjnych używa się roztworu 70 % pocierając wacikiem skórę. W przypadkach zatruc należy podawać doustnie roztwór 5-10 % w ilości 0,5 – 1,0 ml/kg wagi ciała co 2 godziny przez 4 doby.

9.3. ALTACET tabl. 1,0 g
/ALUMINIUM ACETICUM,
ALUMINIUM ACETATE/

DZIAŁANIE: ściągające i przeciwzapalne, zmniejsza obrzęk i łagodzi ból w obrębie ogniska zapalnego lub urazu.

WSKAZANIA: zewnętrznie, stłuczenia, urazy, skręcenia lub zwichnięcia stawów, stany zapalne tkanek miękkich.

PRZECIWWSKAZANIA: brak.

DZIAŁANIA UBOCZNE: brak.

ZASTOSOWANIE: 1 tabletkę rozpuścić w ¼ szklanki przegotowanej ciepłej wody i stosować do kompresów lub okładów 2-4 x dziennie.

9.4. ARGOSULFAN krem 2 % tuba 40 g
/SULFATHIAZOLUM ARGENTUM,
SUFATHIAZOLE SILVER/

DZIAŁANIE: chemioterapeutyk z grupy sulfonamidów.

WSKAZANIA: oparzenia termiczne wszystkich stopni, także popromienne, owrzodzenia podudzi, odleżyny.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na sulfonamidy, częściowo ciąża.

DZIAŁANIA UBOCZNE: skórne odczyny uczuleniowe.

ZASTOSOWANIE: na miejsca oparzone nakłada się 2-3 mm warstwę kremu 1-2 x dziennie i zależnie od lokalizacji miejsca można nałożyć jałowy opatrunek.

9.5. CLOTRIMAZOLUM krem 1 % tuba 20 g
/CLOTRIMAZOLUM,
CLOTRIMAZOLE/

DZIAŁANIE: grzybobójcze.

WSKAZANIA: grzybica skóry, łupież pstry, łupież rumieniowy, grzybica sromu i żołądzi prącia.

PRZECIWWSKAZANIA: nadwrażliwość na lek.

DZIAŁANIA UBOCZNE: niekiedy skórne odczyny uczuleniowe.

ZASTOSOWANIE: miejsca zmienione chorobowo smaruje się cienką warstwą kremu 2-3 x dziennie, leczenie kontynuuje się przez 4 tygodnie pomimo uzyskania szybciej poprawy.

9.6. CLOTRIMAZOLUM tabl. dopochwowe
/patrz powyżej/

DZIAŁANIE: tak jak p. 9.5.

WSKAZANIA: upławy i stan zapalny pochwy.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na lek.

DAWKOWANIE: zwykle po konsultacji z ginekologiem, przeciętnie 1 tabletkę głęboko dopochwowo 1-2 x dziennie przez kolejne 6 dni.

- 9.7. ETER ETYLOWY flak. 100 g
/AETHER AETHYLICUS,
ETHER ANAESTHETIC/

DZIAŁANIE: stosowany jako rozpuszczalnik.

WSKAZANIE: do oczyszczenia zabrudzonej smarami lub farbami skóry.

ZASTOSOWANIE: na wacik nalać kilka kropel eteru i zabrudzoną skórę oczyścić w okolicy rany lub miejsca oparzonego.

- 9.8. ICHTIOL maść 10 % tuba 30 g
/AMMONIUM BITOMINOSULFONICUM,
ICHTHAMMOL/

DZIAŁANIE: przeciwzapalne i bakteriostatyczne.

WSKAZANIA: czyraki, ropnie, róża.

PRZECIWWSKAZANIA: nadwrażliwość na lek.

DZIAŁANIE UBOCZNE: skórne odczyny uczuleniowe.

ZASTOSOWANIE: miejsca zmienione chorobowo smarować 1-2 x dziennie.

UWAGA: maści nie należy stosować na rany, skórę przeciętą lub uszkodzoną.

- 9.9. NADMANGANIAN POTASU kryształki
/KALIUM HYPERMANGANICUM/

DZIAŁANIE: rozpuszczony w wodzie stopniowo uwalnia czynny tlen, który działa utleniająco i odkażająco.

WSKAZANIA; służy do odkażania ran i śluzówek, także do płukania gardła.

DZIAŁANIE UBOCZNE: przy zbyt silnym stężeniu użytego roztworu uszkadza skórę i śluzówki.

ZASTOSOWANIE: w ½ szklanki przegotowanej wody rozpuścić kilka kryształków, tak aby woda nabrała jasno różowego koloru.

Do płukania gardła roztwór winien być bardzo jasno różowy.

- 9.10. NEOMYCINUM aerosol pojemnik 30 ml
/NEOMYCINI SULFAS,
NEOMYCIN SULPHATE/

DZIAŁANIE: antybiotyk bakteriobójczy.

WSKAZANIA: ropne choroby skóry, ropne powikłania skórnych odczynów uczuleniowych, niewielkie oparzenia i odmrożenia skóry.

PRZECIWWSKAZANIA: nadwrażliwość na lek.

DZIAŁANIA UBOCZNE: skórne odczyny uczuleniowe.

ZASTOSOWANIE: miejsca chorobowo zmienione spryskuje się 2-3 x dziennie przez 1-3 sekund trzymając pojemnik pionowo w odległości około 20 cm.

UWAGA: należy chronić oczy przed aerozolem i nie wdychać rozpylonej substancji.

- 9.11. PASTA LASSARA opak. 20 g
/preparat złożony z tlenku cynkowego 35 % i kwasu salicylowego 2 %/

DZIAŁANIE: antyseptyczne, wysuszające, ściągające i łagodnie złuszczące.

WSKAZANIA: otarcia naskórka, przewlekłe zmiany skórne, trudno gojące się rany, owrzodzenia podudzi.

PRZECIWWSKAZANIA: ostre stany zapalne skóry, nie należy stosować na skórę owłosioną.

ZASTOSOWANIE: na zmienione chorobowo miejsca nakłada się opatrunki z jałowej gazy posmarowanej pastą, które powinno się zmieniać 1-2 x dziennie.

- 9.12. PERTLENON tabl.

/preparat złożony rozpuszczony w wodzie wytwarza wodę utlenioną/

/HYDROGENIUM PEROXYDATUM,

HYDROGEN PEROXIDE/

DZIAŁANIE: wytwarzający się tlen z wody utlenionej oczyszcza mechanicznie zaschłe, zropiałe rany, działa odwadniająco i słabo bakteriobójczo, 3 % roztwór pobudza ziarninowanie.

WSKAZANIA: do oczyszczania i odkażania ran, do płukania gardła, jamy ustnej w stanach zapalnych.

PRZECIWWSKAZANIA: świeże i krwawiące rany.

ZASTOSOWANIE: 1 tabletkę rozpuścić w szklance przegotowanej wody.

- 9.13. PROVIDONE-IODINE 10 % flak. 20 ml

/preparat złożony, zawiera jod/

DZIAŁANIE: antyseptyczne i dezynfekcyjne.

WSKAZANIA: odkażanie ran i skóry, rąk przed zabiegami chirurgicznymi, także do dezynfekcji jamy ustnej.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na jod, nadczynność tarczycy.

DZIAŁANIA UBOCZNE: skórne odczyny uczuleniowe.

ZASTOSOWANIE: do odkażania rąk i skóry używa się płyn nie rozcieńczony, do odkażania jamy ustnej preparat należy 20 krotnie rozcieńczyć wodą przegotowaną.

- 9.14. RIVANOLUM tabl. 0,1 g

/ETHACRIDINE/

DZIAŁANIE: barwik o silnym działaniu antyseptycznym.

WSKAZANIA: zakażone rany, ropne stany zapalne skóry, stany zapalne zewnętrznych organów moczowo-płciowych.

PRZECIWWSKAZANIA: nadwrażliwość na lek.

DZIAŁANIE UBOCZNE: odczyny uczuleniowe na skórze.

ZASTOSOWANIE: do przemywania ran i okładów roztwór : 1 tabletkę na 500 ml przegotowanej wody, do przemywania organów płciowych roztwór: 1 tabletkę na 1000 ml przegotowanej wody.

9.15. TALK substancja
/TALCUM VENETI/

DZIAŁANIE: osłaniające i osuszające.

WSKAZANIA: stosuje się na skórę przy wzmożonej potliwości szczególnie w miejscach narażonych na odparzenia (pachy, pachwiny, pod obfitymi biustami), również przy masażach.

ZASTOSOWANIE: miejsca narażone na nadmierne pocenie posypuje się 2-3 x dziennie po każdym myciu i doraźnie przy masażu.

9.16. UNDOFEN płyn do rozpylania pojemnik 50 g
/preparat złożony w składzie znajduje się kwas undecylinowy/

DZIAŁANIE: przeciwgrzybicze.

WSKAZANIA: grzybica skóry, pachwin, stóp, dłoni i odbytu

PRZECIWSKAZANIA: uczulenie na lek, wtórne zakażenia i odczyny zapalne skóry.

DZIAŁANIE UBOCZNE: skórne odczyny uczuleniowe.

ZASTOSOWANIE: na miejsca chorobowo zmienione rozpyla się lek 2-3 x dziennie, leczenie winno być kontynuowane pomimo ustąpienia objawów chorobowych przez 4-6 tygodni.

9.17 WAZELINA BIAŁA opakowanie
/VASELINUM ALBUM/

ZASTOSOWANIE: jako maść do smarowania podrażnionej skóry.

9.17. ALCaine 0,5 % flak. 15 ml
/PROXIMETACAINUM HYDROCHLORICUM,
PROXIMETACAINE HYDROCHLORIDE/

DZIAŁANIE: znieczulające spojówki.

WSKAZANIA: miejscowe powierzchniowe znieczulenie spojówek przy usuwaniu ciał obcych z worka spojówkowego i rogówki.

PRZECIWSKAZANIA: nadwrażliwość na lek.

ZASTOSOWANIE: celem znieczulenia wkroplić 1-2 krople do worka spojówkowego; wkroplenie może być nawet trzykrotnie powtórzone ale w odstępach przynajmniej 5 minutowych.

9.19. NEOMYCINUM maść 0,5 % do oka tubka 3 g
/NEOMYCINI SULFAS,
NEOMYCIN SULPHATE/

DZIAŁANIE: antybiotyk bakterobójczy.

WSKAZANIA: ostre i przewlekłe zapalenie bakteryjne spojówek, owrzodzenie rogówki.

PRZECIWSKAZANIE: uczulenie na neomycynę.

ZASTOSOWANIE: niewielką ilość maści wprowadzić bezpośrednio z tubki do worka spojówkowego 3-2 x dziennie maksymalnie przez 10 dni.

- 9.20. OXYCORT „A” maść do oczu tubka 3 g
/preparat złożony z antybiotyku oksytetracykliny i hydrokortyzonu/

DZIAŁANIE: przeciwbakteryjne i przeciwzapalne.

WSKAZANIA: ostre i przewlekłe bakteryjne zapalenie spojówek, zapalenie twardówki i tęczówki, także stany zapalne ucha środkowego.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na oksytetracyklinę, choroby wirusowe i grzybicze oczu, jaskra.

DZIAŁANIE UBOCZNE: pieczenie i bóle gałki ocznej.

ZASTOSOWANIE: niewielką ilość maści wprowadzić bezpośrednio z tubki do worka spojówkowego lub na brzeg spojówki 1-3 x dziennie.

- 9.21. PILOCARPINUM 2 % krople do oczu flak. 10 ml
/PILOCARPINUM HYDROCHLORICUM,
PILOCARPINE HYDROCHLORIDE/

DZIAŁANIE: obniża ciśnienie śródgałkowe, zwęża źrenice.

WSKAZANIA: jaskra, zatrucie atropiną.

PRZECIWWSKAZANIA; zapalenie tęczówki i ciała rzęskowego, dychawica oskrzelowa.

DZIAŁANIE UBOCZNE: nudności, wymioty, ślinotok, nadmierne pocenie się, łzawienie, duszność, niekiedy może wystąpić zapaść.

ZASTOSOWANIE: wkropić do worka spojówkowego 1 kroplę 3 x dziennie.

- 9.22. SULFACETAMIDUM 10 % krople do oczu jednorazowe pojemniki
/SULFACETAMIDUM NATRIUM,
SULFACETAMIDE SODIUM/

DZIAŁANIE: sulfonamid o działaniu bakteriobójczym.

WSKAZANIA: ostre i przewlekłe bakteryjne stany zapalne spojówek i rogówek, zapobiegawczo po urazach i oparzeniach gałki ocznej.

PRZECIWWSKAZANIE: uczulenie na sulfonamidy.

DZIAŁANIE UBOCZNE: pieczenie i klucie w gałkach ocznych.

ZASTOSOWANIE: 1-2 krople do worka spojówkowego 6-8 x dziennie przez okres do 10 dni.

- 9.23. OTINUM krople do ucha 3,0 g/10 g flak. 10 ml
/CHOLINI SALICYLAS,
CHOLINE SALICYLATE/

DZIAŁANIE: przeciwzapalne, przeciwbólowe i przeciwgorączkowe.

WSKAZANIA: ostre zapalenie przewodu słuchowego, zapalenie błony bębenkowej i ucha środkowego.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na salicylaty /patrz p. 3.7./

DZIAŁANIE UBOCZNE: patrz p. 3.7. Polopiryna.

ZASTOSOWANIE: do zewnętrznego przewodu słuchowego 3-4 krople 3-4 x dziennie.

- 9.24. FOLIUM SALVIAE saszetki
/preparat roślinny z liści szalwi/

DZIAŁANIE: przeciwbakteryjne, przeciwzapalne.

WSKAZANIA: stany zapalne jamy ustnej, zapalenie gardła i migdałków, stany zapalne dziąseł.

DZIAŁANIE UBOCZNE: niekiedy nudności i wymioty.

ZASTOSOWANIE: zalać saszetkę wrzącą wodą i po ostudzeniu płukać jamę ustną i gardło 3-5 x dziennie.

9.25. SACHOL żel 0,781 g/10 g tuba 10 g
/CHOLINE SALICYLAS,
CHOLINE SALICYLATE/

DZIAŁANIE: przeciwzapalne, przeciwbólowe i miejscowo odkażające.

WSKAZANIA: bolesne nadżerki i owrzodzenia śluzówki jamy ustnej, pleśniawki, stany zapalne przyzębia wywołane przez uciskające protezy.

DZIAŁANIE UBOCZNE: może czasem wywołać nudności i wymioty.

ZASTOSOWANIE: w miejsca zmienione chorobowo wcierać delikatnie niewielką ilość żelu przez kilka minut 2-3 x dziennie.

9.26. LIGNOCAINUM HYDROCHLORICUM 1 % amp. 2 ml
/LIDOCAINI HYDROCHLORIDUM,
LIDOCAINE HYDROCHLORIDE/

DZIAŁANIE: miejscowo znieczulające.

WSKAZANIA: miejscowe znieczulenia błon śluzowych i skóry, blokady miejscowe, blokady nerwów obwodowych i splotów nerwowych.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na lek, zaburzenia akcji serca, nie należy stosować przy istniejącym zakażeniu w miejscu wstrzyknięcia.

DZIAŁANIA UBOCZNE: skórne odczyny uczuleniowe, zaburzenia rytmu serca.

ZASTOSOWANIE: do znieczulania miejscowego stosuje się roztwory 0,5 % i 1 %, do blokad i znieczulania nerwów roztwór 1 %.

9.27. LIGNOCAINUM aerozol 10 % pojemnik 75 g

DZIAŁANIE: tak jak w p. 9.26.

WSKAZANIA: przed intubacją rurką intubacyjną, badaniem gardła u osób z silnym odruchem wymiotnym.

PRZECIWWSKAZANIA: tak jak w p. 9.26.

DZIAŁANIE UBOCZNE: podobne, ale słabiej wyrażone jak w p. 9.26.

ZASTOSOWANIE: rozpylać lek na błony śluzowe jamy ustnej lub na rurkę intubacyjną bezpośrednio przed jej użyciem.

9.28. LIGNOCAINUM HYDROCHLORICUM żel 2 % typu „A” tuba 30 g

DZIAŁANIE: jak w p. 9.26

WSKAZANIE: służy do smarowania zgłębników żołądkowych i dwunastniczych.

ZASTOSOWANIE: cienko posmarować zgłębnik żelem bezpośrednio przed użyciem

9.29. LIGNOCAINUM HYDROCHLORICUM żel 2 % typu „U” tuba 30 g

DZIAŁANIE: jak w p. 9.26.

WSKAZANIE: służy do smarowania cewników urologicznych.

ZASTOSOWANIE: cienko posmarować cewnik bezpośrednio przed użyciem.

ODTRUTKI**CZĘŚĆ OPISOWA**

1. AMINOPHYLINUM czopek 0,360 g
/patrz Leki. Część opisowa p.1.1./
2. AMPICILLIN fiolka 1,0 g
/patrz Leki. Część opisowa p. 7.2. i p. 7.3./
3. ATROPINUM SULFURICUM amp. 0,001 g/1 ml
/patrz Leki. Część opisowa p. 2.2./
4. AZOTYN AMYLU ampulka 0,3 g
/AMYLIUM NITROSUM,
AMYL NITRITE, ISOAMYL NITRITE/

DZIAŁANIE: szybko wchłania się z błony śluzowej górnych dróg oddechowych i po 10 sekundach rozszerza naczynia krwionośne, zmniejsza duszność i powoduje wytworzenie methemoglobiny, która łącząc się z cyjankami uwalnia enzymy oddechowe. Działanie leku zanika po 5 minutach.

WSKAZANIE: zatrucia cyjankami i cyjanowodorem.

PRZECIWWSKAZANIA: w przypadku zatruc cyjankami lub cyjanowodorem nie ma przeciwwskazań.

DZIAŁANIA UBOCZNE: nagły spadek ciśnienia tętniczego krwi, bóle i zawroty głowy.

DAWKOWANIE: po rozgnieceniu ampulki, zawartość wylać na gazik lub chusteczkę i dać do wachania, w razie potrzeby zabieg można powtarzać.

5. CUPRENIL tabl. powł. 0,25 g
/PENICYLLAMINUM,
PENICYLLAMINE HYDROCHLORIDE/

DZIAŁANIE: łatwo się wchłania z przewodu pokarmowego i tworzy z jonami metali ciężkich (miedź, ołów, rtęć, kobalt, cynk) trwałe związki kompleksowe rozpuszczalne w wodzie i wydalone z moczem.

WSKAZANIA: zatrucie miedzią, rtęcią, ołowiem, kobaltem, cynkiem i ich solami.

PRZECIWWSKAZANIA: nadwrażliwość na lek i na penicylinę, niewydolność nerek, liszaj rumieniowaty, uszkodzenie układu krwiotwórczego.

DZIAŁANIA UBOCZNE: nudności, wymioty, zaburzenia smaku, skórne odczyny uczuleniowe, świąd, zaburzenie czynności nerek, uszkodzenie układu krwiotwórczego.

DAWKOWANIE: przed trzema głównymi posiłkami w dawkach podzielonych 25-100 mg/kg wagi ciała przez okres maksymalnie 7 dni. Po leczeniu konieczna jest kontrolne badanie morfologii krwi.

6. DIMERCAPROL 1 % roztwór olejowy amp. 0,2/2 ml
/BAL-BRITISH ANTY LEWISITE,
DIMERCAPTOPROPANOLUM/

DZIAŁANIE: z niektórymi metalami ciężkimi przede wszystkim z arsenem, rtęcią, złotem tworzy trwałe kompleksy, które następnie są szybko wydalane przez nerki z moczem.

WSKAZANIA: zatrucie arsenem, rtęcią, złotem i ich solami.

PRZECIWWSKAZANIA: uszkodzenie wątroby, zaawansowana cukrzyca, niewydolność nerek, duże nadciśnienie tętnicze. Leku nie należy stosować przy zatruciu selenem, telurem, wanadem, kadmem i ich związkami.

DZIAŁANIA UBOCZNE: może spowodować nudności, wymioty, bóle głowy, bóle mięśni, wzrost ciśnienia tętniczego krwi.

DAWKOWANIE: zależnie od użytego preparatu, przy użyciu BAL-u:

I-y dzień 3 mg/kg wagi ciała co 4 godziny,

II-i dzień 3 mg/kg wagi ciała co 6 godzin,

III-i i IV-y dzień 2 mg/kg wagi ciała co 8 godzin,

V-y i następne dni 2 mg/ kg wagi ciała co 12 godzin.

Lek podawać domięśniowo, głęboko w mięśnie pośladkowe.

Przy użyciu preparatu UNITHIOL amp. 0,25/5 ml lek należy podawać głęboko domięśniowo w mięśnie pośladków następująco:

I-II dzień 1 ampułkę co 6 godzin,

III-IV dzień 1 ampułkę co 8 godzin,

V i następne dni 1 ampułkę co 12 godzin.

7. FENACTIL amp. 0,025 g/5 ml
/patrz Lek. Część opisowa p. 4.3. i 4.4./

8. FUROSEMID amp. 0,02 g/2 ml
/patrz Lek. Część opisowa p. 1.6. i 1.7./

9. HYDROCORTISONUM HEMISUCCINATUM amp. domięśniowe 0,1 g/2 ml
/patrz Lek. Część opisowa p. 5.8./

10. MEGNOSIL tabl. 0,5 g
/MAGNESII TRISILICAS,
MAGNESIUM TRISILICATE/

DZIAŁANIE: zobojętnia kwas solny w soku żołądkowym, działa ochronnie na błonę śluzową żołądka.

WSKAZANIA: nadkwaśność soku żołądkowego, choroba wrzodowa żołądka i dwunastnicy, nieżyt żołądka i jelit, zatrucia pokarmowe i niestrawność.

PRZECIWWSKAZANIA: znacznego stopnia upośledzenie czynności nerek.

DZIAŁANIE UBOCZNE: niekiedy może spowodować zaparcie stolca.

DAWKOWANIE: po posiłku 1-2 tabletek 3-4 x dziennie.

11. METOCLOPPRAMIDUM 0,5 % ampułka 0,01 g/2 ml
/METOCLOPRAMIDI HYDROCHLORICUM,
METOCLOPRAMIDE HYDROCHLORIDE/

DZIAŁANIE: pobudzające na perystaltykę przewodu pokarmowego i przeciwwymiotne.

WSKAZANIA: zaburzenia czynności przewodu pokarmowego w tym również występujące po zatruciach, wymioty różnego pochodzenia, zaparcia wywołane leniwą perystaltyką jelita grubego.

PRZECIWWSKAZANIA: uczulenie na lek, ciąża, niewydolność nerek, ostre choroby jamy brzusznej np. podejrzenie zapalenia wyrostka robaczkowego, krwawienia z przewodu pokarmowego.

DZIAŁANIE UBOCZNE: niekiedy może wywołać niepokój ruchowy, a czasem znużenie i senność.

DAWKOWANIE: zwykle 1 ampułkę domięśniowo, w razie potrzeby dawkę można powtórzyć.

12. RELANIUM ampułka 0,01 g/2 ml
/patrz Leki. Część opisowa p.4.7. i 4.7./

13. VITAMINUM „C” ampułka 0,5 g/5 ml
/patrz Leki. Część opisowa p. 8.7./

WSKAZANIA: stany uczuleniowe, skazy naczyniowe, znaczny niedobór witaminy C, niedokrwistość, oparzenia skóry, stany zapalne skóry i błon śluzowych.

PRZECIWWSKAZANIA: zaburzenia przemiany moczanowej, kamica nerkowa.

DZIAŁANIE UBOCZNE: przy zalecanych dawkach brak.

DAWKOWANIE: 1 ampułka domięśniowo 1-2 x dziennie.

SKOROWIDZ LEKÓW I ODTRUTEK

/nazw polskich, łacińskich i angielskich oraz nazw powszechnie znanych preparatów firmowych, liczby podane przy nazwach odpowiadają numeracji podanej w Części I Leki i Części III ODTRUTKI oraz w Części opisowej/

Acenol 3.6.
Acetylsalicylic acid 3.7.
Acidum acetylsalicylicum 3.7.
Acidum ascorbicum 8.7.
Acidum pipemidicum 7.17.
Acudex 9.1.
Adrenalinum 5.1.
Aether aethylicus 9.7.
Agalin 7.1.
Akritoin 7.12.
Alcaine 9.18
Alkohol etylowy 9.2.
Allergastmin 6.1.
Altacet 9.3.
Alugastrin 2.1.
Aluminium acetate 9.3.
Aluminium aceticum 9.3.
Aminophilline 1.1. i ODT. 1.
Aminophyllinum 1.1. i ODT. 1.
Aminophyllinum prolongatum 1.2.
Amitriptiline hydrochloride 4.1.
Amitriptilinum 4.1.
Amitriptilinum hydrochloricum 4.1.
Ampicillin 7.2. i 7.3.
Ampicillinum 7.2. i 7.3.
Amyl nitrite ODT 3.
Amylium nitrosum OTR 3.
Anatoksyna tężcowa 7.4.
Anatoxinum tetanicum adsorbatum 7.4.
Antazolina hydrochloride 5.9.
Antazolini hydrochloridum 5.9.
Antitoxinum equinum liofilisatum 7.5.
Antitoxinum tetanicum bovinum 7.6.
Antytoksyna przeciw tężcowa bydłęca 7.6.
Antytoksyna tężcowa końska liofilizowana 7.5.
APAP 3.6.
Aqua pro iniectione 8.1.
Argosulfan 9.4.
Ascorbic acid 2.2.
Aspirin 3.7.
Atropina 3.7.
Atropine sulfate 2.2. i ODT. 3.
Atropini sulfas 2.2. i ODT. 3.
Atropinum sulfuricum 2.2. i OTR. 3.

Aviomarin 4.2.
Azotyn amylu OTR. 3.

BAL /British Anty Lewisite/ OTR. 6.
Bisacodyl 2.3.
Biseptol 480 7.7.
Bromhexine hydrochloride 6.3.
Bromhexini hydrochloridum 6.3.

Calcium 5.3.
Calcii dobesilas 5.2.
Calcium dobesilate 5.2.
Calcium lactate gluconate 5.3.
Calcium lactogluconas 5.3.
Garbo medicinalis 2.14
Carbocromeni hydrochloridum 1.3.
Cardiamidum krople 1.3.
Cefuroxime axetil 7.18
Cefuroximi axetilum 7.18.
Cetizine dihydrochloride 5.10.
Cetrizinum 5.10.
Chinina 7.8.
Chininum hydrochloricum 7.8.
Chlochinaldin 6.2.
Chlorek potasu 8.2.
Chlorek sodu 8.2.
Chlorpromazine hydrochloride 4.3. i 4.4.
Chlorpromazini hydrochloricum 4.3. i 4.4.
Chlorquinaldol 6.2.
Chlorquinaldolum 6.2.
Cholamid 2.5.
Choline salicylate 9.23. i 9.25.
Cholini salicylas 9.23. i 9.25.
Clotrimazole 9.5.
Clotrimazolium 9.5. i 9.6.
Co-trimazole 7.7.
Co-trimazolium 7.7.
Cuprenil ODT. 5.

Davercin 7.9.
Dexamethasone 5.4.
Dexamethosonium 5.4.
Dexapolcort 5.4.
Dextranomer 9.1.
Diazepam 4,7 i 4,8
Diazepamum 4.7. i 4.8.
Diclofenac 3.2.

Diclofenacum 3.2.
Dimenhydrinate 4.2.
Dimenhydrinatum 4.2.
Dimercaprol ODT. 6.
Diphergan 5.5. i 5.6.
Doxycycline hydrochloride 7.10
Doxycyclini hydrochloridum 7.10
Doxycyclinum 7.10
Drotaverine hydrochloride 3.4.
Drotaverini hydrochloridum 3.4.
Dwuwodorotlenek glinu 2.12.

Efedryna 6.7.
Enalapril maleas 1.5.
Enalapril maleate 1.5.
Enarenal 1.5.
Epinephrine 5.1.
Epinephrini hydrotartras 5.1.
Epinephrinum 5.1.
Ercefuryl 2.11.
Erythromycin 7.9.
Erythromycini 7.9.
Etamsylate 1.4.
Etamsylatum 1.4.
Etanol 7.9.
Eter etylowy 9.7.
Ethacridine 9.14.
Ether anasesthetic 9.7.

Fansidar 7.11.
Fenactil 4.3., 4.4. i ODT. 7.
Flegamina 6.3.
Folium Salviae 9.24.
Furagin 7.12.
Furaginum 7.12.
Furazin 7.12.
Furosemid 1.6. i ODT. 8.
Furosemide 1.6. i ODT. 8.
Furosemidum 1.6. i ODT. 8.

Gastrolit 8. 2.
Gealcid 2.6.
Glucosum 5 % 8.3.
Glyceryl trinitrate 1.8.
Guttae Stommachicae 2.7.

Hemorectal 2.8.
Hydrocortisone acetate 5.7.
Hydrocortisone sodium succinate 5.8. i ODT. 9.
Hydrocortisoni acetas 5.7.
Hydrocortisoni natrii succinas 5.8. i ODT. 9.
Hydrocortisonum aceticum 5.7.
Hydrocortisonum hemisuccinatum 5.8. i ODT. 9.
Hydrokortyzon 9.20.
Hydrogen peroxide 9.12.
Hydrogenium peroxydatum 9.12.

Ibuprofen 3.1.
Ibuprodenum 3.1.
Ichtiol 9.8.
Ichthammol 9.8.
Isoamyl nitrite ODT. 4.

Jod 9.13.

Kalium hypermanganicum 9.9.
Kodeina 6.5.
Kofeina 3.12.
Kwas acetylosalicylowy 3.12.
Kwas salicylowy 9.11.
Kwas undecylinowy 9.16

Largactil 4.3. i 4.4.
Lariam 7.13.
Laxitab 2.9.
Lidocaine hydrochloride 9.26.
Lidocaini hydrochloridum 9.26.
Lignocainum aerosol 9.27.
Lignocainum hydrochloricum 9.26.
Lignocainum hydrochloricum typ „A” 9.28.
Lignocainum hydrochloricum typ „U” 9.29.
Lindane 7.1.
Luminalum 4.5. i 4.6.

Magnesii trisilicas ODT. 10.
Magnesium trisilicate ODT. 10.
Magnosil ODT. 10.
Majamil 3.2.
Mefloquina 7.13.
Mefloquine 7.13.
Mefloquinum 7.13.

Menadione sodium bisulfite 1.11.
Menadioni natrii bisulfis 1.11.
Mento-Paraffinol 2.10
Metamizole sodium 3.8.
Metamizolum natricum 3.8.
Metronidazol 7.14.
Metronidazole 7.14.
Metronidazolum 7.14.
Metoclopramide hydrochloride ODT.11.
Metoclopramidi hydrochloricum ODT.11.
Metoclopramidum ODT.11.
Mięta pieprzowa 2.10.

Nadmanganian potasu 9.9.
Naproxen żel 3.3.
Naproxen sodium 3.3.
Naproxenum 3.3.
Natrium chloratum 0,9 % 8.4.
Neomycin sulphate 9.10. i 9.19
Neomycini sulfas 9.10. i 9.19.
Neomycinum aerosol 9.10.
Neomycinum maść 0,5 % do oka 9.19.
Nicotinył methylamide 2.5.
Nicotinył methylamidum 2.5.
Nifuroksazyd 2.11.
Nifuroxazyde 2.11.
Nifuroxazydum 2.11.
Nikethamide 1.3.
Nitroglycerine 1.8.
Nitroglycerinum prolongatum 1.8.
No-Spa 3.4.

Otinum 9.20.
Oxycort „A” 9.20.
Oxyphenonii bromidum 3.9.
Oxyphenonium bromide 3.9.
Oxytetracyklina 9.20.

Panadol 3.6.
Papaverine hydrochloride 3.5.
Papaverini hydrochloridum 3.5.
Papavrinum hydrochloricum 3.5.
Paracetamol 3.6.
Paracetamolum 3.6.
Parafina ciekła 2.10.
Pasta Lassara 9.11.
Panbritin 7.2. i 7.3.

Penicylina ODT. 5.
Penicyllamine hydrochloride ODT. 5.
Penicyllaminum ODT. 5.
Pentaerythritol forte 1.9.
Pentaerythritoli tetranitrate 1.9.
Pentaerythtryl tetranitate 1.9.
Pertlenon 9.12.
Phenobarbital 4.5. i 4.6.
Phenobarbitalum natricum 4.5. i 4.6.
Phenazolinum 5.9.
Pilocarpine hydrochloride 9.21.
Pilocarpinum 2 % krople do oka 9.21.
Pilocarpinum hydrochloricum 9.21.
Pipemidic acid 7.17.
Polopiryra „S” 3.7.
Promethazine hydrochloride 5.5. i 5.6.
Promethazini hydrochloridum 5.5. i 5.6.
Pyralginum 3.8. i 3.10.
Pyrantel pamoate 7.15
Pyranteli pamoas 7.15.
Pyrantelum 7.15.
Pyridoxine hydrochloride 8.6.
Pyridoxinum hydrochloricum 8.6.

Quinine 7.8.

Ranigast 2.1.2
Ranitidine hydrochloride 2.12.
Ranitidini hydrochloricum 2.12.
Raphacholin 2.13.
Relanium 4.7. i 4.8. i ODT.12.
Rivanolum 9.14.
Rheun extract 2.9.

Sachol żel 9.25.
Salbutamol 6.4.
Salbutamol sulphate 6.4.
Salbutamol sulfas 6.4.
Solutio physiologica 8.4.
Sól fizjologiczna 8.4.
Spasmophen duplex 3.9.
Spiritus vini 9.2.
Sulfacarbamide 7.16.
Sulfacarbamidum 7.16
Sulfacetamidum 10 % krople do oczu 9.22.
Sulfacetamidum natrium 9.22.
Sulfacetamide sodium 9.22.

Sulfagwajakol 6.5.
Sulfathiazole silver 9.4.
Sulfathiazolum argentum 9.4.

Tabletki od bólu głowy 3.13.
Talk 9.15.
Tetanus anatoxin 7.4.
Tetanus antitoxin 7.5.
Thiamine 8.5.
Thiaminum hydrochloricum 8.5.
Thiocodin 6.5.
Thymazen krople do nosa 6.6.
Thymazoline hydrochloride 6.6.
Thymazolinii hydrochloricum 6.6.
Tlenek cynku 9.4.
Tolargin 3.10.
Tramal 3.11. i 3.12.
Tramadol hydrochloride 3.11.
Tramadoli hydrochloridum 3.11.
Tussispect 6.7.

Undofen 9.16.
Urenil 7.16.
Urenil 7.17.

Valium 4.7. i 4.8.
Vaselinum album 9.17.
Veno żel 1.10.
Vitacon 1.11.
Vitaminum B₁ 8.5.
Vitaminum B₆ 8.6.
Vitaminum C 8.7.

Wazelina biała 9.17.
Węgiel aktywny 2.14.
Węglan sodowy 1.12.
Witamina „K” 1.11.
Wodorowęglan sodowy 8.2.

Xylometazolin 0,1 % krople do nosa 6.8.
Xylametazoline hydrochloride 6.8.
Xylometazolini hydrochloridum 6.8.

Zincum oxydatum 9.11.

Zinnat 7.18.
Zyrtec 5.10.

SUBSTANCJE NIEBEZPIECZNE

Substancje wymienione poniżej mogą być niebezpieczne bez względu na formę, w jakiej występują na pokładzie, również jako odpady lub pozostałości ładunku:

- substancje i przedmioty wybuchowe,
- gazy: sprężone, skroplone i rozpuszczone pod ciśnieniem,
- łatwo palne gazy,
- łatwo palne ciała stałe,
- substancje zdolne do spontanicznego wybuchu,
- substancje, które w zetknięciu z wodą wydzielają łatwo palne gazy,
- substancje palne, nadtlenki organiczne,
- substancje toksyczne,
- substancje radioaktywne,
- materiały zakaźne,
- substancje żrące,
- inne substancje, które okazały się lub mogą okazać się na tyle niebezpieczne, że może zaistnieć potrzeba stosowania odtrutek.

PROGRAM SZKOLENIA MEDYCZNEGO KAPITANA I WYZNACZONYCH PRACOWNIKÓW

1. Podstawowe wiadomości z fizjologii, symptomatologii i leczenia.
2. Elementy medycyny zapobiegawczej, szczególnie higieny osobistej i ogólnej oraz elementy możliwych środków profilaktycznych.
3. Umiejętność wykonywania podstawowych rodzajów leczenia i zabiegów oraz panowania nad niebezpieczeństwem związanym z ewakuowaniem człowieka na morzu.
4. Szczegółowa znajomość korzystania ze zdalnej konsultacji lekarskiej.
5. Szkolenie osób odpowiedzialnych za leczenie na pokładzie jednostek pływających kategorii A powinno uwzględniać odbycie praktyki w szpitalu.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia oparto na Dyrektywie Rady z 31 marca 1992 roku – 92/29/EWG – dot. minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w celu zapewnienia wyższego poziomu leczenia na jednostkach pływających.

Stąd niektóre sformułowania w projekcie rozporządzenia nie odbiegają od sformułowań zawartych w Dyrektywie, stąd też w części III załącznika nr 1 dot. odtrutek znalazł się odnośnik do rozdziału III Dyrektywy dot. powołania się na IMO First Aid Guide (MFAG) do użycia w wypadkach z materiałami niebezpiecznymi, które są zawarte w zebrany wydaniu IMO International Maritime Dangerous Goods Code z 1990 roku. Opracowanie to znajduje się na statkach dalekomorskich.

Zawarte w art. 6 Dyrektywy zalecenie powołania się na tę Dyrektywę uwzględniono w preambule do projektu rozporządzenia oraz w załączniku Nr 1 do rozporządzenia.

Proponowany projekt w niewielkim stopniu uwzględnia nieaktualne już przepisy dot. apteczek okrętowych, szpitala okrętowego czy RADIO-MEDICAL.

Sprawy apteczek okrętowych na statkach regulowało zarządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 23 grudnia 1971 r. (Dz. Urz. MZiOS Nr 2 z 1972 r. poz. 7) z późniejszymi zmianami (Dz. Urz. MZiOS Nr 18 z 1978 r. poz. 47). Przepisy te zostały jednak anulowane zarządzeniem Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 17 listopada 1988 r. w sprawie utraty mocy obowiązującej niektórych zarządzeń, instrukcji, wytycznych i pism okólnych Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej (Dz. Urz. MZiOS Nr 2 z 1989 r. poz. 7 pkt. 77). Zarządzenie to anuluje również zarządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 11 września 1975 r. w sprawie pomieszczeń medycznych na statkach morskich (Dz. Urz. MZiOS Nr 20 poz. 73).

Radiowy system konsultacji medycznych na statkach określany potocznie jako RADIO-MEDICAL prowadzony jest obecnie przez służby sanitarno-epidemiologiczne. Za podstawę działalności przyjmują one dość dowolnie rozszerzoną interpretację zapisu art. 5 ust. 7 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (jednolity tekst w Dz. U. Nr 90 z 1998 r. poz. 575), który mówi, że do zakresu działania Państwowej Inspekcji Sanitarnej w dziedzinie zapobiegania i zwalczania chorób należy „udzielanie poradnictwa w zakresie spraw sanitarno-epidemiologicznych lekarzom okrętowym i personelowi pomocniczo-lekarskiemu zatrudnionemu na statkach morskich, żeglugi śródlądowej i powietrznych”. Mowa jest więc o poradnictwie z zakresu spraw sanitarno-epidemiologicznych a nie o udzielaniu bezpłatnych porad medycznych przez radio, jak to ujmuje art. 6 Dyrektywy 92/29/EWG.

Proponowany projekt rozporządzenia umożliwi szczegółowe określenie zadań i działalności RADIO-MEDICAL oraz spraw szpitala okrętowego w formie np. instrukcji.

Działalność RADIO-MEDICAL pociągnie za sobą koszty rzędu kilkudziesięciu tysięcy złotych rocznie. Szczegółowe ich określenie nie jest w chwili obecnej możliwe, będą one bowiem zależec m. inn. od organizacji i zakresu radiowej pomocy w poszczególnych specjalnościach lekarskich.

W załączniku Nr. 1 do projektu rozporządzenia zawierającym wykaz leków w apteczkach poszczególnych typów statków świadomie nie uwzględniono środków odurzających (narkotyków), wychodząc z założenia, że nowoczesne leki znieczulające i przeciwbólowe umieszczone w tym wykazie a nie będące narkotykami, z powodzeniem je zastępują.